WASHINGTON D.C.

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXVI. Ч. 13. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 18-го СІЧНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, JANUARY 18, 1979 No. 13. VOL. LXXXVI.

ГРОМАДНО ВІДЗНАЧИЛИ 85-РІЧЧЯ Д-РА ПАЛІДВОРА

Ню Йорк (Є. Ф-ко). — Тут в неділю, 14-го січня 1979-го року, у великій залі Українського Народного Дому відзначено 85-річчя д-ра Василя Палідвора, одного з найвизначніших і найбільш заслужених громадських і союзових діячів.

Д-р Василь Палідвор

Ювілейне прийняття відкрив голова Ювілейного Громадського Комітету і голова 204-го Відділу УНСоюзу п. Михайло Шпонтак, висловив найкращі побажання Ювілятові та представив майстра церемонії головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана Флиса.

Молитвою, яку провів о. ігумен д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ, парох української католицької церкви св. Юра, розпочато ювілейне прийняття.

Про життєвий шлях Ювілята доповідав д-р Володимир Савчак. Д-р В. Палідвор народився 6-го листопада 1883 року в селі Завалю, Теребовельського повіту на Поділлі, де його батько був головою читальні „Просвіта". Гімназію скінчив у Тернополі, студіював у Львівському університеті. В часі Першої світової війни, служить в австрійській армії, попадає в російський полон, а вийшовши з полону стає на службу в українській армії УНР. В початках 20-их років кінчає право на Краківському університеті. Працює суддею в Рожнітові, звідки за активну участь в українському житті переносять його у корінну частину Польщі. Після розгрому Польщі повертається до Галичини і стає головою окружного суду в Станиславові. Після закінчення Другої світової війни приїздить до Стемфорду, Кон., де відразу включається в громадське життя та стає секретарем 350 Відділу УНСоюзу. У 1959 році переїздить до Ню Йорку. Тут ми його бачимо на провідних становищах в Об'єднані Українців Америки „Самопоміч", членом Політичної Ради УККА, секретарем 204 Відділу УНСоюзу, найбільшого в нюйоркській окрузі, членом Управи Товариства Українських Правників, і Товариства за Патріярхальний Устрій, та Теребовельського Комітету тощо.

Представники організацій у своїх привітах підкреслювали величезні заслуги Ювілята на широкій ниві громадсько-суспільного та союзового життя. Д-р Палідвор — це прикладний громадянин, заслужений союзовий діяч і невтомний

(Закінчення на стор. 7)

РОЗПОЧАЛАСЬ ДВОРІЧНА СЕСІЯ 96-ГО КОНГРЕСУ ЗСА

Вашінгтон. — Минулого понеділка, 15-го січня, розпочалася дворічна сесія 96-го Конгресу ЗСА, під час якої передбачають можливі конфронтації між законодавцями та Білим Домом відносно нового договору із Совєтським Союзом в справі обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), як теж щодо нових дипломатичних зв'язків між ЗСА і комуністичним Китаєм, плянів президента Джіммі Картера зменшити видатки федерального уряду, зокрема фондів на деякі соціяльні програми, а також передбачають деякі розбіжності між членами Конгресу і Білим Домом відносно розв'язки ізраїльсько-арабського конфлікту.

Віцепрезидент Волтер Мондейл, який рівночасно є президентом Сенату ЗСА у понеділок запризягнув 35-ох новообраних чи перевибраних сенаторів, а демократичний конгресмен Томас О'Ніл, якого перевибрано на спікера Палати Репрезентантів, перевів присягу 433-ох конгресменів. Як відомо, що два роки громадяни ЗСА вибирають одну третю членів Сенату і всіх конгресменів. Минулого понеділка два місця в Палаті Репрезентантів ще були необсаджені.

В обох Палатах 96-го Конгресу знову переважають члени Демократичної партії: в Сенаті є 59 демократів і 41 республіканців, а в палаті Репрезентантів демократи переважають відношення 276 до 157.

Лідером Демократичної більшости в Сенаті перевибрано сен. Роберта Бирда із Західньої Вірджінії, а Республіканської меншости — сен. Говарда Бейкера з Теннесі.

Аналітики вказують, що хоча законодавці обох партій погоджуються з Білим Домом щодо обмеження видатків федерального уряду, з уваги на постійний зріст інфляції, то багато ліберальних демократичних сенаторів і конгресменів побоюються, що не були занадто зменшені фонди на різні соціяльні програми. Натомість більшість республіканських законодавців, як теж демократи консервативних політичних поглядів наголошують, що не можна зменшувати видатків на оборонні цілі, беручи до уваги зростаючу загрозу з боку Совєтського Союзу.

З тієї самої причини передбачають поважну опозицію серед сенаторів до нового договору щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), бо поширене переконання, що цей договір дасть мілітарну перевагу Совєтському Союзові.

Ряд законодавців, провідником яких є республіканський сенатор Беррі Голдвотер із Арізони, робитиму заходи, щоб уневажнити встановлення дипломатичних відносин між Вашінгтоном і Пекіном, а інші, хоча не противляться зв'язкам із комуністичним Китаєм, то хочуть, щоб ЗСА продовжували давати військову допомогу Націоналістичному Китаєві на Тайвані.

ВУДКОК НАЙМЕНОВАНИЙ НА АМБАСАДОРА ДО ПЕКІНУ

Вашінгтон. — Як цього можна було сподіватися, у понеділок, 15-го січня ц. р., президент Джіммі Картер формально найменував Ленарда Вудкока на амбасадора до Китайської Народної Республіки та передав це найменування Сенатові ЗСА до затвердження.

Ленард Вудкок

Л. Вудкок, колишній президент робітничої спілки Об'єднаних Автомобільних Робітників, очолює бюро зв'язків ЗСА в Пекіні від червня 1977 року та відіграв важливу ролю в нормалізації відносин поміж Вашінгтоном й Пекіном. Згідно з речниками Білого Дому, Вудкок прибуде до ЗСА з Пекіну на кілька днів перед запляннованими відвідинами до ЗСА першого заступника прем'єр-міністра КНР Тенг Гсіао-пінга, якого президент Картер гостититме тут, починаючи від 29-го січня ц. р. Опісля Вудкок супроводжатиме Тенга підчас його поїздки по ЗСА.

В цей час правдоподібно відбудуться переслухання Вудкока в Сенаті та затвердження, або відкинення його найменування на амбасадора ЗСА до Пекіну.

Політичні аналітики передбачають, що власне під час переслухань Вудкока може дійти до гострих суперечностей поміж прихильниками і противниками умов нормалізації відносин поміж ЗСА й КНР, зокрема щодо питання скасування договору поміж ЗСА і Республікою Китаю на Тайвані. Сам Вудкок передбачував ще минулого місяця, що переслухання можуть перемінитися у „поле бою".

НА ЗАХІД ДІСТАЛИСЯ ДВА САМВИДАВНІ ТВОРИ О. БЕРДНИКА — „СВЯТА УКРАЇНА" Й „ВОСКРЕСІННЯ СЛОВА"

Копенгаген /УІС „Смолоскип"/. — Сюди дісталися два самвидавні твори Олеся Бердника, відомого українського письменника й члена Української Гельсінкської Групи — есей „Свята Україна — думи про Рідну Матір" і „Воскресіння Слова /містерія/".

Олесь Бердник

Обидва ці твори появляться окремою книгою у В-ві „Смолоскип" ім. В. Симоненка разом з іншими документами — листами О. Бердника і зверненнями Альтернативної Еволюції.

Із цими творами, сюди дісталися ще й такі документи:

1. Відкрите Дружнє Послання до ООН Ініціятивної Ради Альтернативної Еволюції з 12-го червня 1977 року /7 сторінок машинопису/;
2. Меморандум ІР Альтернативної Еволюції до ООН з 7-го грудня 1976 року /3 сторінки/;
3. Брошура О. Бердника „Альтернативна Еволюція" видана друкарським способом, позацензурним шляхом /41 стор./;
4. Декларація ІР Альтернативної Еволюції з 21-го грудня 1976 року, що її власноручно підписали О. Бердник, М. Руденко і кандидат біологічних наук Петро Харченко /3 стор./.

Усі документи вашінгтонський Комітет Гельсінкських Гарантій для України передає за своїм призначенням — Організації Об'єднаних Націй, деякі мовою оригіналу, а деякі в перекладі на англійську мову.

Згідно з інформацією одержаною з України, КГБ доклало багато зусиль, щоби твір О. Бердника „Свята Україна" не дістався на Захід. Копії цього твору вилучували в часі обшуків у різних членів Української Гельсінської Групи. Сюди дістався якраз оригінал цього есею /перший примірник/.

Нижче подаємо уривки з обидвох творів.

„Свята Україна — думи про Рідну Матір"

„Безнадійність і сум, духовний занепад — така перспектива грядущого.

Все радше чується рідне слово по радіо і в телебаченні. Актори в українських театрах розмовляють рідною мовою лише на сцені, так би мовити, з службовою метою, — а, виходячи за сцену, перемикаються на звичну їм — міжнаціональну мову. Те ж саме в українських школах: діти в перерві між уроками розмовляють нерідною мовою, а це означає, що в їхніх сім'ях не звучить рідна мова, а відтак не передасться казка, пісня, традиція, історична спадкоємність.

На вулицях міст і містечок рідна мова — рідкісне явище, релікт, анахронізм. Її звучання розцінюється як дисонанс, як дикунство, як невихованість.

При такій історичній реальності ембріони юних душ, які вливаються до народного потоку буття, не мають можливості відтворити повноцінний духовний образ Сина-Дочки Матері-України, він вона омріювала впродовж віків.

Демонічна реальність хоче спрямувати нашу свідомість на зовнішнє, плинне, ілюзорне, щоб переконати нас в необов'язковості рідного, народного, історично-традиційного, а отже — кинути в хвилі небуття і забуття. Але ж ця небезпека лише для слабких і несвідомих душ! Невже так важко збагнути, що твердиня Матері-України не в плинній псевдореальності, а в духовві її Синів та Дочок?!..

Пробудившись від дрімоти, котрою ми були сповиті, я збагнув, що нічого не втрачено, не загублено, не зруйновано! Те, що втрачено — не наше, те, що загублено — не

(Закінчення на стор. 7)

СССР НАЛОЖИВ ВЕТО НА РЕЗОЛЮЦІЮ ОН ЩОДО КАМБОДЖІ

Ню Йорк. — Як цього можна було сподіватись, у понеділок, 15-го січня ц. р., Совєтський Союз наложив вето на резолюцію, в якій Об'єднані Нації вимагали відтягнення всіх чужинецьких військ з території Камбоджі. До Совєтського Союзу долучилася, із зрозумілих причин, Чехо-Словаччина, умертвивши таким чином резолюцію, за якою голосували всі інші 13 членів Ради Безпеки ОН.

Не зважаючи на це, що резолюція, що її зголосили представники т. зв. „третього світу", перепала з уваги на вето Совєтського Союзу, політичні аналітики уважають, що СССР фактично програв у цьому дипломатичному двобою, в результаті якого більшість країн „третього світу" солідаризувалась із ЗСА й комуністичним Китаєм. Уже сам факт, що резолюцію зголосили представники країн „третього світу" є дуже вимовним, підкреслюють аналітики, звертаючи увагу на це, що в тексті резолюції нема згадки про „в'єтнамські війська", а тільки про „чужинецькі". У спритному дипломатичному ході, делегація Китайської Народньої Республіки відтягнула свою резолюцію, в якій вимінювалось специфічно „в'єтнамські війська", в користь більш загальникової резолюції країн „третього світу". Відкинення цієї резолюції Совєтським Союзом обсерватори уважають його поразкою у відношенні до країн „третього світу".

Намагання голови совєтської делегації Олега Трояновського відкласти голосування над резолюцією до часу приїзду представників нового режиму Камбоджі, Рада Безпеки відкинула, підтверджуючи цим дальше визнання уряду прем'єр-міністра Поль Пота і його делегації в ОН.

Голосування над резолюцією попередили триденні дебати, в яких дійшло до гострих сутичок поміж представниками КНР й СССР. Принц Нородом Сіганук, спеціяльний висланник уряду Поль Пота, ревно обороняв режим Камбоджі, хоч і натаврував його за „грубі порушення прав людини".

Колишні президенти Ніксон і Форд запрошені до Білого Дому

Вашінгтон. — Речник уряду ЗСА повідомив, що президент Джіммі Картер запросив колишніх президентів Ричарда Ніксона і Джеральда Форда взяти участь в бенкеті в честь Тенга Гсіао-пінга, заступника прем'єр-міністра комуністичного Китаю, що відбудеться в Білому Домі 29-го січня ц. р., тобто в день прибуття Тенга до Америки на одноденні відвідини. Як відомо, 1-го січня ц. р. ЗСА встановили нормальні дипломатичні зв'язки з Китаєм.

Ричард Ніксон, який зрезигнував з посту президента у серпні 1974-го року у зв'язку з Вотергейтською аферою, власне розпочав заходи щодо нормалізації відносин між Вашінгтоном і Пекіном, коли в 1972-му році відвідав комуністичний Китай. Він повідомив, що візьме участь в бенкеті в честь Тенга. Це буде перший раз, що Ніксон побуватиме в Білому Домі від часу своєї резиґнації.

Колишній президент Джеральд Форд, який теж відвідував Пекін і продовжував політику Ніксона щодо нормалізації зв'язків з Китаєм, ще не повідомив чи візьме участь в бенкеті, бо саме в той час має відбути подорож на Близький Схід.

Заступник прем'єра Тенг плянує, крім Вашінгтону, відвідати також Гюстон, Атланту і Сієтел.

Ню Гейвен готується до відзначення Січневих Роковин

Ню Гейвен, Конн. — Як кожного року так і цього українська громада Великого Ню Гейвену імпозантно відзначить Січневі Роковини. 16-го січня 1979 року о год. 9-ій ранку, губернатор Стейту Коннектікат Елла Т. Грассо підпише в Гартфорді в Капітолі Проклямацію — в присутності усіх голів Відділів УККА стейту Конн. — в пошану Акту відновлення Української Державности. Таку ж саму проклямацію підпише в тому ж дні о год. 3-ій по полудні посадник Ню Гейвену.

У суботу, 20-го січня 1979 року відбудеться великий бенкет для відзначення проголошення незалежности України у великій залі Шератон-Парк Плаза готелю в Ню Гейвені. У бенкеті візьмуть участь визначні діячі українського і американського політичного світу. Програму бенкету відкриє і виголосить вступну промову д-р Михайло Снігурович, заступник голови УККА, і голова місцевого Відділу. Тостмайстром буде мгр Мирон Мельник. Після бенкету відбудеться баль при звуках оркестри Богдана Гірняка. В неділю, 21-го січня будуть відправлені Торжественні Богослуження в наміренні Українського народу в церквах обох українських віровизнань. Того ж дня о год. 12:30 по полудні буде мирна маніфестація та складення вінка в пошану Героїв, що відбудеться на „Центральному Ґріні" навпроти будинку Управи Міста. У церемонії складення вінка візьмуть організовану участь українські Ветерани та відділи Пласту і СУМА. Цю церемонію фільмуватиме місцева телевізійна станція, та передасть перебіг її в рамках вечірніх вістей. Під час маніфестації 21-го січня повіватиме з місцевої ратуші український прапор.

У п'ятницю, 19-го січня передаватимуть на місцевому телефанні русло 8, о год. 12:15 по полудні виступ представника Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ Ню Гейвен, слово якого буде присвячене Січневим Святкуванням.

В Українському Музеї в Ню Йорку відкривається виставка матеріялів „Самвидаву"

Ню Йорк, Н.Й.(М.С.).— Починаючи з 10-го лютого 1979 р. в Українському Музеї в Ню Йорку буде відкрита виставка української та іншої підпільної літератури яка появляється в Совєтському Союзі. Виставка триватиме до 18-го березня 1979 року.

Виставка, що її влаштовує музей разом із видавництвом „Сучасність", охоплюватиме документи, авторами яких є визначні діячі культури і оборони людських прав, такі, як Валентин Мороз, Вячеслав Чорновіл, Микола Руденко, Леонід Плющ, ген. Петро Григоренко і інші, а також жидівський діяч Анатолій Щаранський і російський науковець, лавреат Нобля, Андрій Сахаров.

Там також можна буде оглянути підпільний журнал — „Український Вісник", „Хроніка Поточних Подій" і „Хроніка Литовської Католицької Церкви", манускрипти поезій ув'язнених українських, литовських, російських, жидівських поетів, праці яких продісталися з тюрем на Захід. Велика більшість усіх тих документів уперше буде показана в Америці.

У додатку до праць діячів культури і оборони людських прав, будуть там також знімки з психіятричних лікарень і тюрем, де перебувають політичні в'язні.

У цілості виставка яскраво насвітлює змагання неросійських народів, які є під гнітом СССР, за національні, культурні та людські права.

Відбулася зустріч у Владики Василя Лостена, єпископа Стемфордської епархії

Стемфорд, Конн. (В. Л-ць). — У суботу, 13-го січня ц. р., у навечер'я Нового Року за Юліянським календарем, численні представники української громади Метрополітального Ню Йорку, в тому числі члени Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки під керівництвом свого адміністративного директора мгра Івана Базарка, відвідали Владику Василя Лостена, єпископа Стемфордської епархії і склали йому щирі побажання з нагоди Василя та обмінялися думками про різні справи релігійного і громадського характеру.

Представники Екзекутиви УККА й інших організацій під час зустрічі з Владикою Василем Лостеном.

Першим вітав Владику Василя о. ігумен д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ, парох церкви св. Юра в Ню Йорку, кажучи, що „бувають дні, коли діти збираються довкола свого батька, щоб не тільки його пошанувати, але, щоб також засягнути від нього пораду, якою вони опісля користуються у житті". Опісля парох вітав Владику від себе, отців Василіян і всіх парафіян св. Юра та подякував Владиці за його участь у Торжественному Богослуженні під час Різдва Христового.

Тому, що ініціятива для цього, до речі кожнорічного зібрання, походить від УККА, від Екзекутиви вітав преосвященного єпископа Василя адміністративний директор мгр І. Базарко, прохаючи Владику про співпрацю, бо тільки тоді, — він сказав, — українська спільнота сповнить своє завдання, якщо праця церковних і громадських чинників буде співзвучною.

Від Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій — Відділу УККА в Ню Йорку вітав Владику його голова інж. Євген Івашків.

Усім опісля дякував єпископ Лостен кажучи, що якщо будемо усі спільно співпрацювати то зможемо осягнути великі успіхи, бож українською спільнотою — великі перспективи далі тривати і розвиватися.

Після побажання зібрані відспівали Многоліття Владиці Василеві з нагоди патрона, а також українськ

(Закінчення на стор. 7)

Група селян демонструвала у Пекіні

Пекін. — Біля сотні селян з провінції Кінгсу прибули сюди в неділю, 14-го січня, та влаштували бурхливу демонстрацію біля квартири комуністичного лідера Китаю Гуа Куо-фенга, вимагаючи „знесення гніту, пошанування прав людини та встановлення демократії". Вони заявили, що не повернуться домів аж доки Гуа не вислухає їхніх вимог та не винесе відповідних рішень. Але вже в понеділок увечері більшість демонстрантів почали вибиратись в дорогу домів.

Демонстранти, які рівнож нарікали на брак харчів, старались продістатись до кварталу Чунг Нан Гаі, де є головні бюра Комуністичної партії Китайської Народної Республіки і де мають свої приватні помешкання провідні політичні діячі Китаю. Їх не допустили туди міліціянти, які, одначе, не робили їм жадних інших труднощів, дозволяючи голосно скандувати їхні вимоги і гасла пізно поза північ. Демонстрантам приглядалось біля 1,000 прохожих, які навіть входили з ними в розмови.

Головну вину за існуючі погані умовини у провінціях демонстранти скидали на т. зв. „Банду чотирьох", яка довела країну до економічної кризи в ранніх 1960-их роках. Деякі з демонстрантів — це колишні мешканці міст, яких прихильники „Банди чотирьох" переселили на села. Вони тепер повертаються до міст та шукають пристановища.

Тиждень раніше інша група селян старалась влаштувати подібну демонстрацію, але міліція не допустила їх до кварталу Чунг Нан Гаі. Впарі з демонстраціями на стінах будівель Пекіну та інших міст появляються плякати з різними вимогами до китайських властей.

„УКРАЇНСЬКА МОВА В КАРТИНКАХ"

Едмонтон, Канада. — У видавництві „гейтвей" (10205 - 97 вулиця), наприкінці минулого року появилось друге видання підручника „Українська мова у картинках" (Ukrainian in Pictures), призначеного для дітей у вці від 5 - 8 років. У підручнику, за розмовною методою, — діялоги та картинки до них, а також словник найбільше уживаних щоденних слів. Ціна 2.50 дол. Охочі можуть придбати звукозапис діялогів окремо.

„Українська мова у картинках" — один із шести підручників української мови, що їх склав д-р Яр Славутич, професор Альбертського університету. Два з них перекладено на французьку й португальську мови. У підготові до друку — п'яте видання Conversation Ukrainian, наново доповнене й перероблене автором.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Косик, Володимир Левенець, (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу, 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Велика пригадка поневолення

В Україні розпочався новий пропагандний галас. Усі державні, партійні, господарські, літературні, мистецькі апарати й організації включено, щоб шумно відзначити 325-ліття ,,возз'єднання України з Росією''. Ще в першій половині грудня мин. року В. Щербицький, всевладний перший секретар компартії в Україні, пригадав, ,,що в січні 1979 року відзначатиметься ,,знаменна дата'' — 325-річчя возз'єднання'', і тому партія повинна використати підготову до відзначення і саме відзначення для того, щоб провести ,,пропаганду видатних досягнень ленінської національної політики КПРС''.

І почалася підготова, по містах і селах. Появляється безліч статтей у пресі про ці ,,досягнення'', в обласних центрах, колгоспах, радгоспах, фабриках, навчальних закладах, на підприємствах відбуваються конференції, доповіді на ось такі теми: ,,Непорушна дружба російського та українського народів'', ,,Навіки разом'', ,,Шляхи великого єднання'' тощо, під час яких говориться про досягнення України в галузі економіки і добробуту та підкреслюється допомоґу, яку отримала Україна від ,,старшого брата''. Одночасно розвінчується ,,український буржуазний націоналізм''.

Наприклад, ,,Радянська Україна'' з 31-го грудня мин. року писала: ,,Усе, чого досягнуто в країні, у нашій республіці, то плоди великого братерства народів... У ці дні, коли ми готуємось до вікопомної дати — 325-річчя возз'єднання України з Росією, трудящі України з особливо гарячими почуттями любові думають про свого старшого брата — великий російський народ...''

Яка трагедія народу, якому кажуть звеличати пануючий нарід і річниці свого поневолення, представляючи його як визволення, як щастя!

Цьогорічне відзначування ,,возз'єднання'' совєтська влада зовсім раціонально пов'язала з іншими річницями поневолення. ,,Знаменно, пише ,,Молодь України'' з 24-го грудня мин. року, що 61-ша річниця проголошення Радянської влади на Україні відзначається в переддень святкування 325-річчя возз'єднання...''. А ,,Літературна Україна'' з 1-го січня ц. р. при тій нагоді пригадує, що в 1979-му році ,,всенароднього відзначатиметься 40-річчя возз'єднання західньоукраїнських земель у єдиній Українській Радянській державі''.

Комусь може виглядати парадоксальним і суперечним твердження цієї ж газети, що український народ ,,поріднився... з великим народом російським, а відтак і з усіма народами, які знайшли своє щастя і порятунок у дружбі і єднанні з великим, щедрим душею народом могутньої Росії,бо як офіційна пропаганда говорить,що вже існує нова ,,людська спільнота — совєтський народ''. Якщо так, якщо існує один ,,совєтський народ'', то чому таке чолобиття російському народові?

Якщо видвигнення добрих прикмет, якостей, заслуг й сторії України й українського народу — це ширення українського націоналізму, якщо постійно закликається ,,розвивати в радянських людей непримиримість до всяких проявів націоналізму'' (,,Р. У.'' з 23 грудня мин. р.), то як же тоді з похвалами, чолобиттям і возвеличуванням російського народу, обов'язкового ,,старшого брата'' і Росії? Чи це не націоналізм? А якщо це теж націоналізм, — російській, то чому його не переслідують?

Не тяжко зрозуміти, чому річницю т. зв. ,,возз'єднання України'' так зовсім природно пов'язали з 61-річчям ,,проголошення Радянської влади на Україні'', тобто створення, дня 25 грудня 1917 року, совєтського уряду, — цього самого уряду, що його створили паралельно до уряду Української Народної Республіки, і якого сама совєтська Росія не шанувала і в 1918 році розв'язала.

Але, так як у випадку Переяславської угоди 1654 року, яку Москва використала для постепенного поневолення України, а сьогодні каже цей акт вихваляти, бо він нібито приніс Україні нечуване щастя, так і у випадку створення ,,радянського уряду'' в Харкові 1917 року: його використовується для того, щоб твердити, що ,,народ український одним з перших став на шлях революції слідом за російським народом, при допомозі великого російського народу розгромив запроданців національної буржуазії, яка, створивши контрреволюційну Центральну раду, продала інтереси трудящих іноземним загарбникам (,,Л. У'' з 1-го січня 1979 р.).

Ціла історія українського народу від Переяславської угоди до сьогодні свідчить, скільки лиха принесло українському народові поневолення України Росією. Совєтська Росія, так як раніше царська, не позволяє Україні бути собою, бути господарем своєї землі і своїх багатств, поневолює український народ, переслідує українську інтеліґенцію, українські Церкви, придушує його культуру і мову, запроваджує русифікацію, змагає до знищення окремішности українського народу, тобто бажає його зникнення, його смерти в ім'я ,,злиття націй і національностей''. І за це вимагає вдячности від українського народу!

Тому в дійсності для українців відзначування таких річниць, як 325-річчя Переяславської угоди, 61-річчя створення совєтського уряду у Харкові та 40-річчя прилучення Західньої України до совєтської України — це велика пригадка поневолення.

Греція протестує проти допомоги Туреччині

Атени, Греція. — Уряд Греції гостро засудив пропоноване ЗСА підвищення оборонної допомоги Туреччині, уважаючи, що це захитало б рівновагу сил у цій частині світу в некористь Греції.

Як уже інформовано, минулого тижня уряд ЗСА запропонував підвищення економічної та оборонної допомоги Туреччині у висоті 300 мільйонів долярів у фіскальному 1980 році, включаючи цю суму у проєкт нового бюджету, який Конгрес ЗСА розглядатиме під час теперішньої сесії, починаючи від 22-го січня ц. р. Про нову суму допомоги турецькі власті повідомив заступник державного секретаря Воррен Крістофер, який минулого понеділка, 15-го січня, закінчив триденні відвідини в Анкарі, частинно пов'язані з поновним відкриттям американських баз в Туреччині після скасування Конгресом ЗСА заборони продажу зброї цій країні.

Л. Рихтицький

КРОК ВІД КАТАСТРОФИ

Совєтський Союз озброєний по самі зуби. Совєтський Союз запевняє весь світ про свої мирні наміри. І Совєтський Союз безнастанно підриває і проникає політично і збройно позиції західнього вільного світу.

Три повищі ствердження це три тверді факти нашого світу на вступі в новий 1979 рік. Ці три ствердження показують, що Совєтський Союз є агресивною потугою, з точно розробленим пляном дії та з точно визначеною метою. Таким агресором Совєтський Союз є з самого зарання свого існування і таким залишився до сьогодні, зокрема відколи він досяг рівноваги, а то й переваги над Америкою на полі ядерної зброї. Немає найменших підстав думати, що Совєтський Союз органічно, еволюційно змінився.Його саме існування полягає на агресії і без неї в нього не буде змісту життя. Промотором і носієм цієї агресії є російський нарід, який, без огляду на свої політичні переконання так в межах СССР і його сфери впливів, як і в еміґраційних центрах російського поселення у вільному світі, повністю — за цілком незначними винятками — підтримує агресивну політику Кремля з цією самою надією, що це доведе до перемоги Москви у світовому масштабі і тим самим до опанування світу, де можна — збройно, а де це не буде практичне — політично.

З перспективи сьогодення не може бути ніякого сумніву, що все, абсолютно все, що робив Совєтський Союз у минулому було скероване з наміром тільки на одну ціль: опанування світу. І треба признати, що йому вдалося зробити в цьому напрямку дуже багато. Із катастрофально знищеної війною держави, в атмосфері своїх безупинних внутрішніх економічних невдач, в атмосфері наростаючого опору всіх не-російських націй Сходу Европи і азійського суходолу, Совєтський Союз, як досі, виграє цей великий боксерський світовий матч на пункти і про його успіхи звітує найкраще сама західня преса. Вистачає глянути на мапу світу, щоб зрозуміти стратегічну ситуацію на початку нового року.

Совєтський Союз своєю вагою просто придавлює Західню Европу і багато вже появилося статтей та політичних книжок на тему можливого і навіть правдоподібного совєтського удару на Захід з ціллю пролому до побережжя Атлантійського океану.Острівна позиція Англії сьогодні майже не має значення.Вже Хрущов ,,делікатно'' висловився,що треба тільки кілька важких атомових бомб, щоб елімінувати небезпеку з того боку. Значиться, на европейському суходолі Совєтський Союз цілковито знищив той балянс сили, за який Велика Британія зводила війни, почавши від конфлікту з Еспанією і погрому її Великої Армади (еспанської фльоти короля Пилипа II). Ця політика була стрижнем британських взаємин з европейськими континентальними потугами. Останнім її проявом була Друга світова війна проти Німеччини Адолфа Гітлера. На сьогодні ця політика не існує, тому не диво, що багато військових і політичних стратегів думають, що Европа є віддана на ласку і неласку СССР. Совєтський Союз знищив теж балянс сил на Балканському півострові. Колись Австро-Угорщина, а пізніше так звана Мала Атланта заздро зберігали цю стратегічну позицію від впливів Росії і ,,опіка'' Росії над Сербією стала причиною Першої світової війни, до якої поштовх дало тільки вбивство архикнязя Фердинанда в Сараєві. Совєтський Союз знищив теж ще одну стратегічну европейську концепцію, а саме — німецьку лінію ,,трьох Б'', тобто Берліна, Візантії (Бізаніюм) і Баґдаду,навколо якої обертались стратегічні пляни Бісмарка і кайзера Вільгельма II, та яка частинно була ще підставою плянів Гітлера і кампанії армії генерала Роммеля, так званого Африканського Корпусу. Сьогодні Берлін не має жадного европейського значення, Візантія - Константинополь - Стамбул є тільки турецьким мостовим причілком в Европі, а вся Туреччина схиляється помалу на сторону СССР, а в Баґдаді практично командують росіяни.

З Баґдаду в Іраку і з Дамаску в Сирії починається цілий совєтський південний фронт на вихід до Індійського океану. Але коли царська Росія мріяла тільки про вихід на теплі південні води, де її стримувала імперіяльна британська політика і сила, сьогодні в тому самому районі лежать найбагатші у світі нафтові поля, як теж великі мінеральні багатства Афганістану, Пакістану та Ірану. Афганістан став совєтським вассалем навесні 1978 року і вся реакція Заходу обмежилась до американського протесту та тихих надій, що афганістанці скинуть самі совєтську окупацію. Пакістан є в стані перманентної внутрішньої кризи, яку підсичують совєтські агенти, а Іран — ну, про Іран в останніх тижнях написано всюди так бага-

(Закінчення на стар. 8)

Панас Феденко

ДУМКИ НА НОВИЙ РІК

[4]

Мав я книжку, видану в Україні 1920 року під заголовком: ,,Борьба за освобождение деревни''. Автор — Хр. Раковський, ,,прем'єр'' уряду Совєтської України, подав у книжці картину спротиву українського народу большевицькій окупації. Між 1-им квітнем і 1-им травнем 1919 року було в Україні 93 повстання, від 1-го травня до 15-го травня — 28 повстань, від 1-го червня до 19-го червня — 207 повстань. Причиною цього збройного спротиву народу було грабіжництво червоних окупантів.

Не маю сумніву: якщо б ці повстанці після повалення режиму Скоропадського в кінці 1918 року вступили в ряди реґулярної армії УНР, то можна було б спинити агресію Червоної армії з Росії. Та й історія Сходу Европи пішла б іншою дорогою. У березні 1919 року на з'їзді компартії в Москві Ленін передав записку Шліхтерові, комісарові, висланому в Україну збирати ,,дань'', Ленін домагався, щоб Шліхтер прислав із України в Москву 60 мільйонів пудів збіжжя (пуд дорівнюється 16, 38 кілограмів).

,,Якщо не привезете, то ми всі загинемо'' (,,околеєм''), — писав Ленін. Отже українська пшениця мала рятувати режим комуністичної диктатури!

Само собою, Ленін з братією не вмер би з голоду, але доведена до крайности людність московських областей могла б учинити кінець тиранській владі. Однак, сталося інакше: ,,През незгоду всі пропали, самі себе звоювали'', — писав гетьман Мазепа. Нам бракувало свідомости й організованости. Свідомість національна прийшла в маси, але запізно...

Світова сцена

Хоч установлення нормальних дипломатичних зв'язків між Вашінгтоном і Пекіном було неминуче, однак світ прийняв вістку про це як політичну несподіванку. Франція, Англія та інші держави вже давно мають нормальні дипломатичні зв'язки з комуністичним Китаєм, однак Америка своє рішення відкладала. На перешкоді була нерозв'язана справа острова Тайвану. Там перебувають ветерани китайської ,,національної'' армії, що 1949 року покинула китайський континент і осіла на острові в надії вернутися в Китай, визволений від комуністичної диктатури.

Яку зміну приносять у світову політику співпраця між Китаєм і Америкою? Цю зміну відчувають усі заінтересовані, бо визнання комуністичного Китаю урядом Вашінгтону має особливу, надзвичайну вагу.

Був час, коли закордонною політикою Америки керував Джон Фостер Даллес. Він боявся поширення комуністичних режимів в Азії і вважав, що комуністичний Китай збирається захопити країни Східньої Азії. Тому американський уряд противився вступові комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй і ставився неприязно до режиму Мао Тсе-тунґа. Урядові ,,національного Китаю'' (питання: чи уряд комуністичного Китаю ,,інтернаціональний''?) Вашінґтон щедро допомагав фінансово, технічно й мілітарно.

Однак, страх перед технічно недорозвиненим, але ,,революційним'' комуністичним Китаєм у американців минув. Виявилося, що китайські комуністи, попри свої революційні фрази, не можуть і не хочуть ,,експортувати'' своєї політики й ідеології в інші країни. У Вашінґтоні побачили, що навіть скромні успіхи китайської індустрії та хліборобства не знаходять симпатії й допомоги в Москві. Мао та його уряд переконалися, що володарі Совєтського Союзу трактують Китай подібним способом як і царська Росія, мов ,,меншого брата'', сателіта. Військові, політичні й технічні радники, прислані зі Совєтського Союзу, поводилися в Китаї (теж і в Єгипті та в інших країнах) згорда і цим викликали проти себе неприязнь у китайців. 1958 року Хрущов, щоб показати свою силу китайцям, відкликав із Китаю совєтських інженерів і техніків, що допомагали будувати промислові підприємства: вони забрали зі собою також пляни запроєктованих фабрик. Не допоміг Кремль китайцям виробляти атамові бомби (де ж тоді ,,пролетарська солідарність і братерство''?) і китайці мусіли самотужки показати своє уміння.

Від 1958 року почалась китайська кампанія проти совєтських ,,ревізіоністів'' — зрадників марксизму-ленінізму. Пекін всебільше виступає як суперник Москви в світі і як агітатор проти московських ,,червоних царів''. Ворожа пропаганда росла з року-у-рік і вийшло наяв, що Пекін з більшою ненавистю ставиться до совєтської імперії ніж до держав, в яких, за відомим шабльоном, панують ,,капіталісти й імперіялісти'. Москва платила Китаєві своєю тихою дипломатією: перестала домагатися включення Китаю до Об'єднаних Націй і сприяла урядові ,,Національного Китаю'' на Тайвані. Само собою, не вгавала ,,ідеологічна війна'' між двома комуністичними великодержавами: Пекін атакував московських ,,червоних царів-ревізіоністів'', а Кремль називав китайських комуністів зрадниками пролетарського інтернаціоналізму''.

Якщо б таку пропаганду проти ,,першої в історії держави робітників і селян'' дозволила собі котрась партія сателітської країни в Европі, то Москва не вагалась би ,,зробити порядок'', як це сталося на Угорщині 1956 року і в Чехо-Словаччині року 1968. Але на окупацію Китаю треба куди більше воєнної сили і немає певности, що така окупація вдасться. Тому мусіли ,,червоні царі'' з неспокоєм придивлятися до подій у Східній Азії і шукати способів для спинення ,,жовтої небезпеки''. У Совєтському Союзі ведеться сильна пропаганда проти ,,китайської агресивности'' і одночасно Москва заохочує комуністичний В'єтнам до ворожих виступів проти Китаю: переслідування китайців,давніх мешканців В'єтнаму належить до цієї ,,програми''.

Натомість китайський уряд знаходить собі союзників в інших країнах Азії: в країні ,,первісного допотопного комунізму'' — в Камбоджі, але зокрема в державах, далеких від комунізму; в Японії та в інших країнах Сходу. Віцепрезидент китайського уряду Тенг об'їздить різні столиці світу, щоб знайти собі допомогу дипломатичну, фінансову й технічну для скорої індустріялізації й модернізації ,,Серединної імперії''. Особливі надії мають провідники Китаю на допомогу з Америки.

Визнання комуністичного Китаю Вашінґтоном має неабияку вагу для американської політики. В Америці тепер добре знають агресивність Москви, котру можна здержати тільки переважаючою силою. Інакше було в перших роках після Другої світової війни. Тоді в Державному департаменті у Вашінґтоні панувало повне довір'я до совєтського уряду і була охота (на доказ ,,доброї волі'') поділитися з московським союзником інформацією, як виробляти атомові бомби... Ця звістка глибоко занепокоїла Джорджа Кеннана, тодішнього американського посла в Москві, і він послав телеграму в Вашінґтон 30-го вересня 1945 року. Ке-

(Закінчення на стор. 7)

З МОГО ВІКНА

ОДНА СОЛОДКА ІСТОРІЯ

Коли б я хотіла догодити мовному пуристові, пані Наталі Чапленко, мусіла б прославляти українські: млинці, коржі, пундики, пиріжки, та сластьони. Тимчасом, аж проситься, аж кортить, розхвалити на всі заставки галицький ,,пляцок'', який і стане героєм мого малого фейлетону.

Прецизний припис на цей унікальний ,,пляцок'' зберігався у пожовклому зшиткові, з титульним написом — ,,Пляцок тітки Павлінці''.

Мова про нього буде згодом.

Ви тільки вийдіть раненько в передсвяточну неділю на вулицю міста Ню Йорку, і вже зустрінете задиханих, засапаних жінок, з торбинами та кобелями, повними пахучого змісту. Бо в нас, на долині міста, (у вас, я вірю, так само,) передсвяточних базарів три й чотири одної неділі, та ще й дві виставки малярські, обов'язково з буфетом, та й доповідь якась знадобиться, не без чайку, та солодкого, ще й церковна, свят-юрська їдальня повна голодного люду.

Двигають, мучаться наші трудівниці, (все одні й ті самі,) по п'ять маківників печуть, медянички, з горіхами, славні колишні ,,пішінгери'', а одна, дрібної конструкції, пані, придвигала аж з Асторії дебелого ,,Наполеона'', та й з прикрасами - орденами, як годиться достойному імені.

Ласощі розкуповують швидко, а вторговані гроші ще швидше щезають у пропадистих національних ,,дірах'', що їх не зрахувати. А вже на малярську виставку до Інституту Джуса готовився особливий ,,пляцок'', з приписів тітки Павлінці, з горіхами, мигдалями і рожею, та ще й з пінкою, яснішою і ніжнішою від дівочої мрії.

Упадали над тією ,,амброзією'' дві кулінарні чаклунки: лікарка, та малярка, отже гарантія була, що творчість вийде на славу і лікарському світові, й Об'єднанню ОМУА.

Та чорт не спить, а гарцює. Біда схотіла, що 17-го грудня напосівся на Ню Джерзі вітер, такий капосний і такий бешкетливий, що вирвав з мистецьких рук цінну кобелю.

Котилася вона, перекотилася по Монтґомері вулиці, а далі майнула олімпійським диском, і застрягла над Гудсоном.

Кобеля — вже не кобеля, а паляниця якась. Та від чого лікарські і малярські чаклунські руки. Позбирали й поскладали потурбовані, ще теплі частини, складну зробили операцію, дали мистецьку декорацію, а високодостойні гості, не знавши цілої Одіссеї, охкали, та й ахкали над творчим, модерним видивом, і їли його ложками, як їлося давнім-давно, справжню небесну амброзію.

Іванна Савицька

Іван Кедрин

УКРАЇНСЬКИЙ РІК 1978-ИЙ

[7]

3 лютого Оксана Драган стала шефом української служби Голосу Америки. Константин Варварів став директором справ ЮНЕСКО у Державному Департаменті. 13-го — у Денвері створено Комітет оборони прав людини в Україні. 17-го — Патріярх Йосиф Сліпий скінчив 80 літ. Заклик з цього приводу єпископа Лостена із Стемфорду. Відсвяткування у Римі. 26-го — з'їзд у Ню Йорку директорів й інспекторів шкіл українознавства в системі УККА.

2-го березня делеґація ЗУАДК (д-р О. Білик і д-р Я. Падох) на конференції у Вашінґтоні Дорадчого Комітету для допомоги закордонові. 10-го — Собор єпископів УАПЦ під проводом митроп. Мстислава. 18 — засідання Президії і Крайової Ради УККА вперше під головуванням Івана Олексина згідно з принципом ротаційної системи урядування віце-президента УККА.

22-го — Марія Душник стала головою Братського Конгресу Ню Йорку (46 братських організацій). 25-го — Великдень: Послання всієї Ієрархії Української Помісної Католицької Церкви. У місяці березні — Шевченкові академії-концерти в усіх місцях поселення. 2-го квітня — 11 Загальні Збори Спілки Українських Журналістів Америки (СУЖА) в Ню Йорку, голова — Ольга Кузьмович. 5-го — 14-ий З'їзд Ліґи Визволення України, голова Т. Буйняк, і 8-ий З'їзд Об'єднання жінок Ліґи, голова О. Заверуха. 7-го — Аркадій Шевченко, найвищий рангою після генерального секретаря ОН — вибрав волю. 8-го — урочисте вшанування у Мюнхені 80-ліття Митрополита УАПЦ Мстислава. 11-го — губернатор стейту Ню Джерзі Брендан Бирн покликав Етнічну Дорадчу Раду -- прийняв численну делеґацію українців. 15-го — інавгурація 9-го вакаційного курсу Українського Католицького університету в Римі. 14-16 — 2-ий річний з'їзд євангельсько-баптистських пасторів і діячів ЗСА і Канади в Ашфорді. 22-го — демонстрація молоді в Ню Йорку в обороні Юрка Шухевича перед місією СССР в ОН. 17-24 — ,,Український тиждень'' в університеті в Боффало. 23-го — урочисте посвячення нової церкви св. Юра в Ню Йорку. Перейменування вулички ,,Гол Плейс'' на вулицю Тараса Шевченка. Акція УККА й інших українських організацій проти фільму ,,Голокост'', що знеславляв українців, як ніби співучасників у винищуванні нацистами жидів. — Акція УККА проти російської брошури й російських ґідів на американській с.-г. виставці в Києві: успішна інтервенція у директора Інформаційної Служби Джона Райнгарда. 29-го — Великдень — Послання Владик УКЦеркви й УПЦ в ЗСА. — ,,Українська культурна програма'', зорганізована діячками СУА й УККА, 55 жінок з 28 країн, Крайова Рада жінок ЗСА. Виставка в Українському Музеї в домі УККА-СУА, — Бібліотека при Гарвардському університеті придбала заходами тамошнього Українського Наукового Інституту 12 000 книжок — спадщина пок. Богдана Кравцева.

5-го травня ген. П. Григоренко заявив на пресовій конференції у Німеччині: ,,Я ніколи не був російським генералом, тільки совєтським. Я — українець і як кожний патріот гаряче люблю свою батьківщину''. 6-го у Філядельфії конференція Комітетів оборони українських політичних в'язнів. 19-21 — на 7-ій вулиці в Ню Йорку ,,Український фестиваль'' — широкий відгук в американській пресі, радіо, телевізії. 23-го травня — роковини вбивства Євгена Коновальця (1928 р. у Роттердамі), 25-го травня роковини вбивства Симона Петлюри (1938 р. у Парижі): проголошення окремого Звернення УККА, скрізь академії, 600 осіб на могилі Є. Коновальця. 35-річчя І Української Дивізії. Травень — Свято матері. 27-28 — з'їзд всіх осередків гуцульських організацій на Союзівці. 28 — відзначення в Ірвінґтоні Академією 60-річчя проголошення Гетьманщини. 24-го — здвигнення у Парижі пам'ятника Шевченкові заходами місії СССР після відкинення заходів вільних українців. — Олександер і Галина Воскобійники склали 100.000 дол. на стипендійний фонд УНІнституту при Гарвардському університеті. Йосиф Вовк записав у своєму завіщенні 87 162 дол. на стипендії молоді при УНСоюзі.

3-го червня — 3-денна конференція істориків в Лондоні, Онт., Канада з участю Українського Історичного Товариства. 5-го — З'їзд Комісії сеньйорів УНСоюзу на Союзівці, 122 делегати. 6-го — спільний заклик Пласту, СУМА і ОДУМ — ,,Діти до шкіл українознавства!''. 11-го — ювілейне відзначення 85-річчя д-ра Володимира Ґалана у Філядельфії. 14-го — активна участь українців в ,,Дні прапору'' в Ню Йорку. 8-го — Собори УАПЦеркви у Сиднеї, Австралія, з участю її Митрополита Мстислава. 25-го — Загальні Збори Централі українських кооперативів (ЦУКА) в Ню Йорку, голова — Роман Мицик. 28-го — Нарада Президії Координаційного осередку українських центральних і крайових установ в Европі, а Аахен, Німеччина. 30-го червня — 4-го липня — 18-ий Науковий З'їзд українських лікарів ЗСА і Канади у Вінніпеґу. 16-го липня — початок Тижня Поневолених Націй. 26-30 — Фестиваль української молоді на Верховині в Глен Спей, Н. Й. 9-го серпня — анонімний жертводавець прислав 4000 дол. для УККА. 12-го — Наради Головної Ради Українського Світового Патріярхального Об'єднання в Торонто, разом 66 осіб. 18-го Фестиваль музики, співу і танку ,,Гомін України'' у Філядельфії. 2-го вересня — Зустріч-з'їзд кол. членів І УД УНА з комбатантами — участь ген. П. Григоренка й американсько-українських ветеранів під проводом полк. Стека. 2-4 — 27-ий Всеамериканський маніфестаційний здвиг СУМА в Елленвіллі, Н. Й. 1-4 — спортові змагання на Союзівці. 2-4 — 34-ий З'їзд ОДВУ і споріднених організацій в Лігайтоні, Па., голова — проф. Богдан Гнатюк. 4-го — 33-ій З'їзд Об'єднання українських Євангельсько-баптистських Церков в ЗСА, голова — пастор В. Домашевич. 16-17-го — традиційний вибір ,,місс Союзівки'' — 18-річна Оксана Кіндрат. 17-го — панель і бенкет у честь 85-річчя ,,Свободи'', 45-річчя ,,Українського Тижневика'' і 25-річчя ,,Веселки'' в Чікаго. 20-го — на конвенції сталеварників президент Картер позував фотографам разом з генералом Григоренком, Атлантік Сіті, Н. Дж. 23-24 — зустріч кол. вчителів і учнів Української академічної гімназії у Львові,

(Закінчення на стар. 8)

ПРОТОКОЛ

29-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в місті Піттсбургу, Пеннсильвенія в готелі The Pittsburgh Hilton, Gateway Center

починаючи від 22-го травня до 27-го травня, включно — 1978 р.

12. ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ; ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

(Продовження з попереднього числа)

(20)

ВИСЛІД ПРАВИБОРІВ

Василь Гузар (289), голова Виборчої Комісії, повідомляє, що обчислення голосів закінчено й перевірено. Просить секретаря Комісії Марію Беднарчук (178) прочитати вислід голосування.

ВИБОРЧА КОМІСІЯ СТВЕРДИЛА НАСТУПНИЙ ВИСЛІД ГОЛОСУВАННЯ:

На головного предсідника УНСоюзу: Іван Флис одержав голосів 163, Йосип Лисогір — 126, Іван Винник — 124.

На заступника головного предсідника: д-р Мирон Куропась одержав голосів 202, д-р Богдан Футей — 122, д-р Іван Флис — 68.

На головного директора для Канади: сенатор Павло Юзик одержав голосів 225, Василь Дідюк — 102, Іван Геврик — 4.

На заступницю головного предсідника: Марія Душник одержала голосів 222, Анна Гарас — 107, Гелен Олек — 4.

На головного секретаря: Володимир Сохан одержав голосів 391, Степан Гавриш — 7, Уляна Дячук — 2.

На головного касира: Уляна Дячук одержала голосів 384, Степан Гавриш — 3, Володимир Сохан — 3.

На головного організатора: Степан Гавриш одержав голосів 197, Василь Оріховський — 177.

На головних контролерів: д-р Богдан Футей одержав голосів 230, о. Іван Ващук — 185, проф. Іван Телюк — 181, Іван Геврик — 160, Іван Винник — 157, о. Степан Біляк — 156, д-р Богдан Гнатюк — 146, д-р Іван Скальчук — 143, Кирило Безкоровайний — 81, Марія Шпікула — 60, Роман Крупка — 44, Василь Ліщинецький — 28.

На головних радних: Текля Мороз одержала голосів 213, Анатолій Дорошенко — 189, Тарас Шмагала — 189, д-р Аскольд Лозинський—167, Гелен Олек — 165, Андрій Джула — 162, Іван Одежинський — 150, Євген Репета — 144, Мирослав Кальба — 142, Андрій Кейбіда — 135, Михайло Сорока — 126, Володимир Запаранюк — 125, Микола Хоманчук — 125, Василь Шарван — 124, Василь Дідюк — 123, Марія Кульчицька — 121, Анна Гарас — 120, д-р Михайло Снігурович — 118, д-р Анна Чопик — 114, Євген Іванців — 114, Володимир Гетьманський — 96, Марія Шпікула — 88, Михайло Ольшанський — 77, Роман Куропась — 57, Тимко Бутрей — 56, Василь Лучків — 41, д-р Мирон Куропась — 37, Іван Пригода — 37, Василь Ліщинецький — 37, Августин Рудник — 32, Марія Попович — 28, д-р Богдан Футей — 27, Іван Чомко — 26, Дмитро Попадинець — 23 Кирило Безкоровайний — 17, інж. Микола Денисюк — , Роман Крупка — 8.

Предсідник Конвенції о год. 12:30 зарядив обідову перерву. Наступна (дев'ята) Сесія почнеться 2:30.

ДЕВ'ЯТА СЕСІЯ

Четвер 25 травня 1978 по полудні
(продовження дискусії над змінами статуту)

Сесію відкрив о год. 2:45 д-р Ярослав Падох.

Йосип Лисогір представляє Фредеріка В. Швесінгера, президента „Ґрейтер Бенефішіал Юніон оф Піттсбурґ, Фратернал Лайф Інсуранс".

Фредерік В. Швесінгер кількома словами вітає Конвенцію і бажає успіхів у нарадах.

Д-р Юрій Оришкевич, голова Статутової Комісії, пригадує, що текст зміни § 52 був уже прочитаний. Повторяє ще раз текст:

„Офіційний орган Союзу мас бути висиланий всім членам Союзу, але не більше, як один примірник на родину БЕЗ ОПЛАТИ".

Дмитро Заневич (441), запитує, що з тими особами, які вже передплачують „Свободу" (членам чоловікам дорахована до вкладки) і що з тими, які не вміють читати по українськи?

Д-р Оришкевич: Передплатникам можна буде повернути гроші, а ті, що не читають по-українськи, мають змогу звернути часопис.

Д-р Юрій Цегельський (368): Пропоновану зміну треба більш уточнити, зокрема хто є членом, бо ми маємо „суспільних членів", які платять лише $1.80, і молодечий департамент. Отже, хто має діставати „Свободу"? На його терені „Свобода" є добрим пропагатором і легше записувати членів.

Д-р Юрій Оришкевич відповідає, що всі члени, навіть діти і суспільні члени.

Іван Лаба (177) пропонує, щоб секретарі переслали списки, хто хоче „Свободу", а хто „Віклі" (Український Тижневик). У його Відділі є лиш трьох членів, що читають по українськи, а 60 по-англійськи.

Д-р Володимир Сенежак (27): Офіціоз є лучником з членами, тому або повинен бути в двох мовах, або, щоб секретарі подали списки, якою мовою газету висилати даному членові. Сама концепція зміни йому подобається.

Д-р Атанас Слюсарчук (174): Зміна побажана, але є багато питань, що повинні бути вияснені, як розуміти родину, як розчисляти тих, що вже вплатили вкладки за цілий рік. Пояснення, що дає голова Комісії, повинні бути подані у тексті цієї зміни.

Василь Попович (367): Постанова про зміну є доцільна, бо закінчує дискримінацію, яка звільняла тут уроджених від передплати. Крім того, дає можність молодим людям вивчати одну й другу мову. Він має шістлітню внуку, яка читає по-українськи й по-англійськи — це завдяки тому, що до хати „приходить" „Свобода".

Редактор Антін Драган: Основна справа — це чи газета має бути за гроші чи даром. Коли газету висилається безкоштовно, — то її голос „пропадає", як це буває з даровими виданнями. „Свобода" є загально-національною газетою й має свій престиж. Читач може свобідно протестувати, як йому щось не довподоби, бо він за неї платить. А коли дістає газету безкоштовно, то або може брати, або відкидати, бо якже ж буде протестувати, коли одержує даром. На його думку, Конвенція повинна рішити, щоб для членів збільшити передплату до 15 долярів.

Д-р Юрій Оришкевич: не погоджується з мотивами редактора, бо одержування газети даром — це привілей члена, щоб одержувати офіційний орган задармо, а не член має платити передплату.

Микола Химин (464) запитує, чи ті, що читають тільки „Свободу", будуть діставати також „Український Тижневик" (Віклі) і навпаки?

Петро Ліщак (230): Залишити передплату „Свободи" як було досі. Газета за дармо — не буде шанована. Ми потребуємо, щоб в „Українському Тижневику" („Віклі") було більше пропаганди у союзових справах.

Богдан Дейчаківський (233): Йому соромно, щоб „Свободу" одержувати за дармо. „Свобода" дуже важлива у нашому громадському й організаційному житті. Її треба збільшити. Збільшити також редакційний персонал. Відкинути внесок Статутової Комісії. Союз доплачує членам за передплату 22 доляри річно. Ми, — себто члени-передплатники, платимо лиш біля 3 центи за число. Тому треба справу передплати передати до вирішення Головному Урядові.

Володимир Борискевич-Бойд — член Статутової Комісії: Багато наших членів живуть у віддаленні від українських скупчень. Вони немов „загублені" в нашій громаді. Газета була б тим лучником з громадою, може б вони приєдналися до нас, до Союзу. Члени для УНСоюзу є важливішою справою, як гроші, як витрати на видання газети. Треба збільшити наклад „Свободи" до 30-40 тисяч, щоб вона стала об'єднуючим чинником в нашій громаді.

Йосип Лисогір — головний предсідник: Редактор у своїх аргументах має слушність. Однак, Союз — це братська організація. Делегати критикують Екзекутиву, що вона ощаджує фонди, а число членів маліє. Тепер Екзекутива хоче видати гроші для того, щоб членам, які виплатили грамоти, або ті, що не мають зв'язку з громадою, висилати всім часопис, щоб в цей спосіб віднайти й приєднати їх до громади. Частина їх напевно повернеться, або запишуть до Союзу своїх дітей чи внуків. Коли ми будемо пам'ятати про них — вони прийдуть до нас. Просить від себе прийняти пропоновану зміну.

Д-р Ярослав Падох просить до слова Івана Олексина, головного предсідника Українського Робітничого Союзу зі Скрентону. Представляючи його згадує, що він є екзекутивним віцепрезидентом Українського Конгресового Комітету Америки. Був він українським вояком в рядах Першої Української Дивізії Української Національної Армії.

Іван Олексин, головний предсідник Українського Робітничого Союзу, вітає Конвенцію від братської забезпеченевої Установи УРС, яку він очолює. Він сам і члени його родини є членами УНСоюзу, тому почувається тут немов удома, тим більше, що всі ми є одною великою родиною. Радіємо нашими осягами й сумуємо невдачами. УНСоюз найбільша наша братська установа, але для успішної праці, для росту треба постійно працювати. І цієї успішної праці щиро бажає. Спільні наші завдання — це праця для добра українського народу — тому повинні всі наші братські Союзи разом співпрацювати. Бажає успіхів у нарадах і в майбутній праці. Словами: „Щасти Вам Боже" закінчує привіт.

Тимко Бутрей (164) представив стейтового конґресмена Теодора Скубана, який прийшов привітати Конвенцію.

Теодор Скубан, конґресмен: Він є нащадком іміґрантів. Всі національні групи повинні плекати свої традиції, свою культуру, бо все населення Америки складається з колишніх іміґрантів. Він гордий з того, що належить до нашої організації, гордий з того, що є одним „з вас", що походить з українського роду. Побажаннями успіхів та словами „Ще не вмерла Україна" закінчує своє слово.

Проф. Петро Ґой, вітає Конвенцію від Конференції Українських Професійних Академічних Товариств і від Товариства Приятелів Українського Вільного Університету. Бажає успіхів у нарадах і в праці для добра української спільноти в Америці.

НОМІНАЦІЇ КАНДИДАТІВ ДО ДРУГИХ ВИБОРІВ

Василь Гузар (289), голова Виборчої Комісії, доручив Миколові Бобечкові (102), заступникові голови Вибр. Ком., прочитати листу, щоб устійнити, хто принимає номінацію. Прізвища кандидатів будуть „вложені" до виборчих машин, що їх випозичено. У висліді запитів устійнено наступні листи кандидатів:

На головного предсідника: д-р Іван Флис, Йосип Лисогір, Іван Винник.

На заступника головного предсідника: д-р Мирон Куропась.

На головного директора для Канади: сенатор Павло Юзик.

На заступницю головного предсідника: Марія Душник, Ґльорія Пашин (Пашен).

На головного секретаря: Володимир Сохан.

На головного касира: Уляна Дячук.

На головного організатора: Степан Гавриш, Василь Оріховський.

На головних контролерів: д-р Богдан Футей, о. Іван Ващук, проф. Іван Телюк, Іван Геврик, о. Степан Біляк, д-р Богдан Гнатюк, д-р Іван Скальчук, Кирило Безкоровайний.

На головних радних: Текля Мороз, Тарас Шмагала, Анатолій Дорошенко, д-р Аскольд Лозинський, Гелен Олек, Андрій Джула, Іван Одежинський, Євген Репета, Мирослав Кальба, Андрій Кейбіда, Михайло Сорока, Микола Хоманчук, Володимир Запаранюк, Василь Шарван, Василь Дідюк, Марія Кульчицька, Анна Гарас, Михайло Снігурович, Євген Іванців, д-р Анна Чопик, Володимир Гетьманський, Марія Шпікула, Михайло Ольшанський, Роман Куропась, Василь Ліщинецький, Тимко Бутрей, Іван Хомко, Василь Лучків, Авґустин Рудник, Іван Пригода, Роман Крупка, Микола Денисюк.

Справа кандидатури сенатора Павла Юзика: Тому, що сен. Павло Юзик не присутній на Конвенції, д-р Ярослав Падох, предсідник Конвенції, запитав Романа Слободяна, чи був коли прецедент в історії УНСоюзу, щоб вибирали неприсутнього, бо в статуті немає постанови про такий випадок. Роман Слободян відповів, що Конвенція признала мандат, коли вибрали редактора, який був у службовій поїздці й не міг бути на Конвенції. Крім того, Іван Геврик відчитав письмо, власноручно написане й підписане сен. Павлом Юзиком, який у тому листі оправдує свою неприсутність тим, що він є урядово на сесії НАТО в Европі. Рівночасно в тому листі заявляє, що принимає номінацію на головного директора УНС для Канади. Після того, предсідник Конвенції просив голову Статутової Комісії, щоб по нараді з присутніми на Конвенції практикуючими правниками-адвокатами зайняв до цієї справи становище й предложив Конвенції опінію правників.

Д-р Юрій Оришкевич: Статут справи виборів неприсутнього не нормує. Приписи парляментарної процедури постановляють, що може неприсутній кандидувати, якщо дасть на письмі згоду. Сенатор Юзик одержав у першому голосуванні 225 голосів.

На його думку немає правної перешкоди, щоб сен. Юзик був обраний до Голов. Уряду.

Василь Гузар, голова Виборчої Комісії, проголосив, що на становище головного директора для Канади є лиш один кандидат сен. Павло Юзик, бо всі інші кандидати відмовилися — супроти того сен. Павло Юзик є обраний. На запитання предсідника Конвенції д-р Оришкевич відповів, що не треба вже резолюції Конвенції, бо заява голови Виборчої Комісії, яку делегати прийняли оплесками й не було протестів, вистачає.

Після відповідей кандидатів, які прийняли номінації, Виборча Комісія проголосила, що вже у першому голосуванні, тому що не було контркандидатів, наступні особи ОБРАНІ до Головного Уряду Українського Народного Союзу:

Д-р МИРОН КУРОПАСЬ на пост першого заступника головного предсідника Українського Народного Союзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН на пост головного секретаря Українського Народного Союзу.

УЛЯНА ДЯЧУК на пост головного касира Українського Народного Союзу.

Повище проголошення делегати прийняли рясними оплесками.

Василь Шарван (127) запитує предсідника Конвенції, чи підпис на листі сенатора Юзика є перевірений (автентичний).

Предсідник д-р Ярослав Падох відповідає, що має часту переписку зі сенатором, знає почерк його письма, лист написаний власноручно (не на машинці) і підпис є особистий сенатора Павла Юзика і в тому він не має ніяких сумнівів.

Іван Геврик до повищої справи додає, що делегати Канади на своїй нараді (кокусі) вирішили, що одиноким кандидатом на пост головного директора для Канади, якого вони номінують, є сенатор Павло Юзик. (Рясні оплески на залі.).

Д-р Ярослав Падох — предсідник Конвенції піддає під голосування звіт Виборчої Комісії зі всіми справами, які Виборча Комісія прийняла й проголосила. По переведенні голосування стверджує, що звіт і проголошення Виборчої Комісії прийнято. Не було нікого проти.

ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

Д-р Ярослав Падох — предсідник Конвенції заряджує голосування над § 52, точка г., себто: „Чи офіційний орган Союзу має бути висиланий всім членам Союзу, але не більше, як один примірник на родину — БЕЗПЛАТНО. Після голосування стверджує, що велика більшість була проти прийняття того доповнення до § 52. На залі ледве 1/3 (одна третя) голосів була за прийняттям. Супроти того предсідник стверджує, що пропозицію статутової комісії ВІДКИНЕНО (НЕ ПРИЙНЯТО).

Супроти того, що відкинено пропозицію Статутової Комісії, передплата „Свободи", як офіційного органу УНСоюзу, залишається така, як була дотепер.

Д-р Юрій Оришкевич — голова Статутової Комісії реферує зміну § 78, вияснюючи значення пропонованого додатку.

Секретарі відчитають пропоновану зміну, себто додаток до послідного уступу § 78., а саме:

§ 78 ... після другого уступу по словах... „хіба інакше застережено", ДОДАТИ:

ДІЛОВІ СПРАВИ МІЖ ЧЛЕНАМИ І СОЮЗОМ МАЮТЬ ВЕСТИ ВІДПОВІДНІ УРЯДОВЦІ ВІДДІЛІВ, АБО ПРЯМО ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ.

СТАТТЯ VII

ВІДДІЛИ

Влада і т. ін.

§ 78. Відділ є тіло з обмеженою юрисдикцією, що має тільки такі права і привілеї, якими його наділяє цей статут, основна грамота (чартер) або Головний Уряд.

Відділ і його урядовці мають бути представниками його членів, а не Союзу, і ніякий учинок або занедбання відділу, ані вчинки якогонебудь урядовця чи члена того ж відділу не можуть спричинити ніякої відповідальности по стороні Союзу, хіба інакше застережено.

Ділові справи між членами й Союзом мають вести відповідні урядовці відділів.

Влада і т. ін.

§ 78. Відділ є тіло з обмеженою юрисдикцією, що має тільки такі права і привілеї, якими його наділяє цей статут, основна грамота (чартер) або Головний Уряд.

Відділ і його урядовці мають бути представниками його членів, а не Союзу, і ніякий учинок або занедбання відділу, ані вчинки якогонебудь урядовця чи члена того ж відділу не можуть спричинити ніякої відповідальности по стороні Союзу, хіба інакше застережено.

Ділові справи між членами і Союзом мають вести відповідні урядовці відділів. АБО ПРЯМО ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ.

Єфим Омельченко (451) пропонує, щоб Статутова Комісія „відтягнула" свій внесок на зміну § 78, бо це підриває авторитет відділових секретарів. Безпосередній контакт секретаря, зокрема, коли роздає членам дивіденду, дуже важливий.

Д-р Василь Вереш (4) пропонує, щоб Статутова Комісія відтягнула цю зміну.

Д-р Василь Палідвор (204): Безпосередній контакт Централі з членами, зокрема розсилка дивіденди, не є вказана, бо члени зміняють адреси й краще залишити безпосередній контакт секретарям, а тим самим не зміняти § 78. Ця зміна може зробити замішання. Секретарі давали собі раду дотепер, будуть і в майбутньому виконувати свої обов'язки.

Інж. Лев Блонарович (34): Безпосереднє висилання дивіденди членам спричинить зайві додаткові поштові оплати. Вносить, щоб не зміняти § 78.

Володимир Борискевич-Бойд — член Комісії: Обороняє пропозицію Статутової Комісії. Головна канцелярія пожвавила б зв'язок з членами, а це збільшило б пропаганду про Союз.

Олекса Скібіцький (285): Прийняття зміни спричинило б Союзові збільшення видатків. Секретарі мають труднощі, але дають собі раду і вони найкраще знають потреби членів. Є проти пропозиції Статутової Комісії.

Остап Зинюк (15): Піддержує попередника, який „забрав" його слова.

Інж. Володимир Бережан (114) запитує предсідника, чи на залі є кворум. Зі залі голоси, що немає кворум. Предсідник проголошує, що продовження нарад відбудеться завтра рано о год. 9-ій. СЕСІЮ ЗАКРИТО О ГОД. 5:45 вечора.

БЕНКЕТ

З НАГОДИ 29-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ВІДБУВСЯ 25-го ТРАВНЯ 1978 В ЗАЛІ ГОТЕЛЮ ҐІЛТОН У ПІТТСБУРҐУ, ПА. Бенкетом проводив, як господар, д-р Іван Флис. Д-р Юрій Оришкевич, при акомпаньяменті Томи Гринькова, відспівав три державні гимни: американський, канадський і український, а о. шамб. Роберт Москаль, канцлер Митрополії, провів молитву і поблагословив трапезу.

КОНВЕНЦІЙНИЙ БЕНКЕТ

В четвер, 25-го травня, у великій залі готелю Ґілтон відбувся конвенційний бенкет з участю понад 600 осіб, серед яких були представники багатьох центральних і місцевих організацій та установ. Головним промовцем на бенкеті був репрезентант Державного департаменту Ричард Т. Дейвіс, амбасадор до Польщі і колишній високий урядовець у Державному департаменті та в амбасаді в Москві й інших країнах.

Дейвіс, якого представив присутнім головний предсідник Йосип Лисогір. Амбасадор Р. Дейвіс, який має за собою 31 рік дипломатичної служби, репрезентуватиме Уряд президента Картера і Державний департамент.

Р. Дейвіс, якому 58 років, народжений в Бруклині, Н.Й. Він закінчив Колюмбійський університет, а під час Другої світової війни служив в американській армії, спершу як вояк, а опісля як член військово-адміністративних частин в Бельгії, Голляндії і Німеччині. Після війни, Р. Дейвіс викладав німецьку мову в Бруклинському політехнічному інституті, а в 1947-му році вступив на службу до Державного департаменту і був призначений на консулярного урядовця при американській амбасаді у Варшаві. Після дальших студій в Колюмбійському університеті, в Міддлбірі коледжі та в Інституті закордонної служби у Вашінґтоні, де він спеціялізувався в совєтських і східньоевропейських справах. Р. Дейвіс був призначений на пост політичного аташе при американській амбасаді в Москві. На цьому пості він служив від 1951-го до 1953-го року. Після повороту до ЗСА та служби на різних постах в Державному департаменті, Р. Дейвіс був поновно відрекомендований до Москви в 1961-му році і перебував там до кінця 1964-го року. Від 1965-го до 1968-го року він був асистентом директора Інформаційного Агентства ЗСА в заряді справ СССР і Східньої Европи. В 1968-69 роках Р. Дейвіс був генеральним консулем ЗСА в Калькутті, Індія. З 1972-го року він є амбасадором ЗСА у Варшаві.

Амбасадор Ричард Дейвіс прочитав спершу листа-привітання від президента Джіммі Картера, а потім виголосив доповідь, заторкуючи справи Београдської Конференції для справ безпеки і співробітництва в Европі, особливо справи гуманітарні, які входять до так званого „Третього кошика" Гельсінкської угоди, а також широко зупинився на теперішніх переговорах між ЗСА і СССР про скорочення стратегічної зброї і загального роззброєння, чим займається спеціяльна сесія Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй. Амбасадор Дейвіс згадав також про сільськогосподарську виставку ЗСА в Совєтському Союзі і брошуру, в справі якої кільканадцять тисяч українців написали протестаційні листи до Інформаційної Аґенції ЗСА, домагаючись, щоб виставка в Києві включала брошури, писані українською мовою. Дейвіс згадував також про совєтські й кубинські інтервенції в Африці, переслідування Груп нагляду за Гельсінкською угодою в Україні й інших республіках Совєтського Союзу. Амбасадор Дейвіс закликав присутніх до посиленої праці і об'єднаної дії, цитуючи, до речі, українською мовою уривок вірша Т. Шевченка „Обніміте ж, брати мої, найменшого брата..."

У мистецький частині виступила відома солістка з Монтреалю Анна Чорнодольська. Вона відспівала при акомпаньяменті Томи Гринькова наступні пісні: „Веснівка", комп. В. Матюка; „Айстри", комп. М. Лисенка; „Соловейко", комп. Кропивницького; „Прилинь козаче мій" і „Пісня Одарки" — обі з опери „Запорожець за Дунаєм" Гулака Артемовського; „Жита", комп. А. Гнатишина; „Люблю", комп. А. Гнатишина; „Садок вишневий", комп. Кос-Анатольського; „Солов'їний романс", комп. Кос-Анатольського; „Ой піду я межи гори", комп. Кос Анатольського; „Гандзя", обр. Надененко. Іван Керницький-Ікер, письменник гуморист, відчитав у формі коломийки гумореску про союзового кума... „Ой не той то брате кум, що добре кумує, але той то брате кум, що дітей іншурує...

Д-р Іван Флис відчитав привіти, що наспіли на руки Президії Конвенції:

Jimmy Carter, President of the United States of America.
Office of the Vice President — Washington: Rebecca McGowan, Special Assistant to the Vice President.
The White House — Washington: Zbigniew Brzezinski.
United States Senate: Richard S. Schweiker (USS).
United States Senate: John Heinz III (USS).
United States Senate (telegram): Dick Schweiker (USS).
Condress of United States: Joserh M. Gaydos (Rittsburgh).
Commonwealth of Penna Office of the Governor: Catherine D. Boyd, Special Assistant to the Governor.
State of the New Jersey: Brendan T. Byrne, Governor.

City of Pittsburgh, Pa. xxxx особисто: Richard S. Caliguiri, Mayor.
House of Representatives Penna: Ted Stuban, Representative.
Washington, D.C. (telegram): Doug Walgren, Member of Congress.
Washington, D.C. (telegram): Bill Moorhead, Congressman.
Від Блаженнішого Йосифа, Ватикан (оригінал у УНСоюзі): ††Йосиф Сліпий.
Український Католицький Митрополичий Ординаріят у Філядельфії: †Йосиф, Митрополит, Філядельфійський Архиєпископ.
Вінніпеґська Архиєпархія: †Максим, Митрополит.
Дієцезія у Стемфорді: †Василь Г. Лостен, Єпископ Стемфорду.
Дієцезія св. Николая у Чікаґо: †Ярослав Ґабро, Єпископ.
Впреосв. Константин Архиєпископ Чікаґо—Українська Православна Церква v ЗСА: †Константин, Архиєпископ Чікаґський.
Епархія Торонта (два листи 26/4 і 10/5): †Ізидор, Єпископ.
Українська Католицька Епархія Саскатуну: †Андрій Роборецький, Єпископ.
Українська Католицька Ню Вестмінстерська Епархія: †Єронім Химій, ЧСВВ, Епарх Ню Вестмінстерський.
Українська Греко-Православна Церква в Канаді: о.митрат Д. Лучак, Голова Консисторії УГПЦК.
ЗУАДК: Д-р Володимир Ґалан — Президент, д-р Остап Тарнавський, Екзекутивний директор.
Комітет Українців Канади — Централя: С. Радчук — Президент, А. І. Яремович — Генеральний Секретар.
Організація Державного Відродження України: Проф. д-р Богдан Т. Гнатюк — Голова, Лев Куделя — Ген. Секретар.
Організація Оборони Чотирьох Свобід України: І. Білинський — Голова, А. Соколик — Генеральний Секретар
Конференція Українських Пластових Організацій — Головна Булава: пл. сен. Любомир Романків — голова, пл. сен. Віктор Яворський — секретар.
Спілка Української Молоді Америки — Крайова Управа: Мирослав Шміґель — голова, Марія Барна — секретар.
Централя Українських Кооператив ЗСА (ЦУКА): Дмитро Григорчук — Голова Екзекутиви, Омелян Плешкевич — Голова Ради.
Певність — Чікаґо (телеграма): Юліян Куляс.
Союз Українських Студентських Товариств Америки: Роксоляна Стойко — віцепрезидент.
Український Народний Архів-Музей-Бібіотека Інк. в Детройті: Роман Дацко, Др. (підпис нечиткий).
Д-р Володимир Ґалан — телеграма
Томас Балабан — бюро адвокатське у Гаррісбурґу Па., (від Кроатської Братської Юнії): Тома Р. Балабан.
Pennsylvania Fraternal Congress: Mildred M. Page — President.
Catholic Knights of St. George, Pittsburgh: Joseph J. Miller — Supreme President.
Greater Beneficial Union of Pittsburgh: Frederick W. Schwesinger — President.

Особисто вітали Конвенцію: (по порядку виступу)
Мейор міста Піттсбургу.
Володимир Мазур — гол. предсідник Народ. Помочі.

Юрій Нестерчук — Інформаційне Бюро УККА у Вашінгтоні.
Пастор Гарбузюк — Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство
Олівер Спенсер — з Вашінгтону
R. Spencer Oliver — Staff Director, Commission of Security and Cooperation in Europe, Congress of the United States
Тома Балабан — Пенна Фратернал Конгрес і від хорватів.
Об'єднання сеньйорів УНСоюзу–підпис д-р Волод. Савчак
Центральний Союз Українського Студентства — підписи: Л. Фіголь — Ген. Секретар.
Теодор Скубан
Мих. Новак — шериф
Сенатор Боб Дол (Bob Dole).

Коротке слово на бенкеті, згадуючи 85-річчя „Свободи", 45-річчя „Українського Тижневика" і 25-річчя „Веселки" виголосив редактор Антін Драган. Він, покликаючись на чотири свободи президента Рузвелта, розвинув думку про українські проблеми і справи та вказав на великі завдання українського друкованого слова, зокрема органу УНСоюзу „Свобода", яка відіграє важливу ролю у зберіганні української ідентичности.

В часі Бенкету д-р Іван Флис, як господар, представив гостей і осіб, що сиділи за президіяльними столами, а також деяких із залі. Подаємо список, за порядком, як сиділи: Уляна Дячук — гол. касир УНС, Володимир Сохан — гол. секретар УНС, Марія Душник — заст. гол. предсідника УНС, о. шамб. Роберт Москаль — канцлер Філядельфійської Митрополії, і голова СКУ-„Провидіння", Йосип Лисогір — гол. предсідник УНС, амбасадор Ричард Т. Дейвіс, Марія Лисогір, д-р Ярослав Падох — предсідник Конвенції, голова НТШ в ЗСА, д-р Ірина Падох, Іван Олексин, голова Українського Братського Союзу в Скрентоні ЗСА, пані Олексин, Теодор Скубан і пані Скубан, Володимир Мазур — голова Української Народної Помочі, Піттсбург ЗСА, Антін Драган головний редактор УНС, Оксана Драган-Кравців — шеф українського Відділу Голосу Америки, інж. Мирослав Кальба, — гол. радний, Євген Репета — гол. радний, Анна Гарас — гол. радна, пан Гарас, Василь Дідюк — гол. рад., Тарас Шмагала — гол. рад., д-р Мирон Куропась — гол. рад., інж. Анатолій Дорошенко — гол. рад., пані Дорошенко. Євген Іванців —гол. рад., Слава Рувель — координатор молоді при УККА, д-р Богдан Футей — гол. рад., пані Футей, Текля Мороз — гол. радна, Волод. Запаранюк — гол. рад., Михайло Комічак, пані Комічак, Дмитро Григорчук — дир. Т-ва Української Кооперації, д-р Анна Чопик — гол. радна, Василь Авраменко, Богдан Тарнавський від Інституту Українознавчих Студій при університеті у Гарварді, мгр Іван Скочиляс — секретар Конвенції, Анна Чорнодольська — співачка із Монтреалю, Тома Гриньків — акомпаньятор, Тамара Куропась-секретарка Конвенції,Роман Куропась,Леонід Філь — перший заступник предсідника Конвенції, проф. Іван Телюк — другий заст. предс. Конвенції, Іван Керницький-Ікер фейлетоніст-письменник, о. дек. Ярослав Данильчук парох УКЦ в Карнеґі, о. протопресвітер Степан Біляк — парох УПЦА у Філядельфії, о. Андрій Бек — парох УПЦА в Карнеґі, Почесні члени Головного Уряду УНС: Володимир Дідик, Марія Чучман, інж. Степан Куропась, Роман Слободян, Іван Іванчук, і гол. рад. Андрій Джула — голова Конвенційного Комітету, та пані Джула.

На залі: пастор Олекса Гарбузюк — Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Об'єднання, о. Дмитро Мелех — парох катедри УПЦА у Картерет, і пані Мелех, пастор Степан Крисалка, Ананій Никончук — секр. УНПомочі, Анна Крупа — касир УНПомочі, Волод. Коваль — Контр. Ком. УНПомочі, д-р Петро Ґой, Андрій Соколик — секретар ОЧЧСУ, д-р Юрій Оришкевич — голова Статутової Комісії, і пані Оришкевич.

Бенкет закінчено молитвою, що її провів о. протопресвітер митрат Степан Біляк — парох катедри УПЦА у Філядельфії.

ДЕСЯТА СЕСІЯ

п'ятниця 26 травня 1978, ранком

Д-р Ярослав Падох, предсідник Конвенції, передав ведення нарад другому заступникові проф. Іванові Телюкові. Год. 9:15 рано.

Секретарі відчитали протоколи з попереднього дня, що їх на внесення делеґатів з Відділів 15 і 16, піддержане делеґатами Відділів 155 і 116, прийнято без змін.

ВІДЗНАЧЕННЯ УЧАСНИКІВ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

Степан Гавриш, головний організатор, виконуючи рішення Головного Екзекутивного Комітету з 3 грудня 1976 про те, щоб зокрема відзначити всіх тих осіб, які в 1977 р. приєднали до Союзу більше членів, як також нагородити Округи, які активно працювали для розбудови УНСоюзу, роздає відповідні нагороди й відзначення, а саме:

1. Почесні плякати новим членам „Клюбу Заслужених Союзовців", які приєднали в 1977 р. 25 або більше членів:

	Відділ	членів
Марія Дейчаківська	233	35
Тарас Сливінський	59	33
Віра Напора	291	30
суддя Бернард Корчинський	421	30
Анатолій Дорошенко, гол. радний	103, 114	28
Марія Кульчицька	8	26
Микола Шеремета	70	25
Василь Шмагло	33	25

2. Відзначення трьох жінок:
Анна Гарас (Від. 47) продала найвищу суму забезп. 79.000
Гелен Олек (Відділ 22) продала найвищу суму забезп. 73.500 Текля Мороз (Від. 465) приєднала 52 членів.

3. Відзначення Окружних Комітетів за найкраще виконання організаційної праці:

Округа Вінніпеґ — голова Іван Геврик — виконала назначену квоту приєднання нових членів на — 138%

Округа Вілкс Бері — голова мгр Роман Дяків — 120%

Округа Філядельфія — голова Петро Тарнавський здобула найбільше число членів — 459.

4. Відзначення Округ, у яких усі Відділи були активні й приєднали нових членів в 1977 р. Таких Округ було сім.

Округа Клівленд — голова інж. Іван Фур, Аллентавн— голова Анна Гарас, Монтреал — голова Текля Мороз, Пассейк — голова Іван Хомко, Філядельфія — голова Петро Тарнавський, Вілк Бері — голова мгр Роман Дяків, Вунсакет — голова Леон Гардінг.

5. Окремо з признанням відмічено, що одиноким, який у передконвенційнім році приєднав понад сто членів, є Михайло Ольшанський з Чікаґо, який приєднав 119 членів на суму забезпечення 320,000 долярів.Другим з черги є Іван Одежинський, який вже в цьому році приєднав 56 членів на суму 260,000 долярів. Делеґати привезли на Конвенцію 186 аплікацій, а Головна Канцелярія одержала 241, разом 427 аплікацій.

ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

Продовження дискусії над проєктами Статутової Комісії.

Д-р Юрій Оришкевич пригадує й пояснює текст пропозиції на зміну § 78. Секретарі відчитали ще раз текст зміни § 78. Проф. Іван Телюк: тому, що пропозиція була передискутована, піддає внесок під голосування. Предсідник проголошує, що більшістю голосів відкинено внесок статутової Комісії, супроти цього § 78 залишається без зміни.

ПОЯСНЕННЯ ТЕХНІКИ ГОЛОСУВАННЯ

Інж. Лев Боднар (131), член Виборчої Комісії, звертає увагу на недоліки Виборчого Правильника, а саме, що поодинокі групи, які обраховують і перевіряють себе взаємно, зголошують вислід секретареві Комісії, який з головою і заступником голови провадять облік усіх голосів і їх вписують разом. Це повинні знати всі члени Виборчої Комісії кожночасно, а не аж при кінці обчислення. Зазначує, що він нічого не опротестовує, але дораджує Конвенції доповнити приписи правильника.

На ці зауваги відповів Микола Бобечко (102) заст. голови Вибор. Комісії. Представник фірми, яка випозичила чотири машини до голосування, приніс модель машини й пояснив техніку голосування. Пояснення техніки голосування повторив українською мовою проф. Іван Телюк, щоб належно всі делеґати зрозуміли. Якщоб хтось мав додаткові питання, може одержати вияснення від членів Виборчої Комісії, які будуть у залі, де відбуватиметься голосування.

Микола Бобечко (102) додатково вияснює, що кожний делеґат має мати карточку від Виборчої Комісії, яку при вході до кабіни, де є приміщена машина, віддає членам Вибор. Комісії, в цей спосіб буде контроля хто вже голосував.

ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ; ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

Д-р Юрій Оришкевич — голова Комісії: Чергова пропозиція — це додання нового параграфу § 7.А. Ця постанова є пов'язана з § 25 статуту. Якщо цю пропозицію Конвенція схвалить, то вибір головних радних не буде відбуватися на Конвенції, але голови Округ стають автоматично головними радними.

ГОЛОСУВАННЯ

Проф. Іван Телюк заряджує, щоб дверники закрили двері, а до голосування виходили делеґати групами й тоді, коли їх Виборча Комісія покличе. Це тому, щоб не було черги коло машин.

Д-р Володимир Сенежак (27) звертає увагу на це, що делеґати, які голосують, не можуть брати участи в нарадах, тому на залі не буде кворум. Проф. Іван Телюк, який проводить нарадами, вияснює, що 2/3 присутніх становить кворум, тому наради будуть продовжуватися.

ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

Текст пропозиції § 7.А. по-українськи прочитав Володимир Борискевич-Бойд, а по-англійськи Марія Шпікула.

Нова стаття
Стаття УІІ А
ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ

ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ СКЛАДАЮТЬСЯ З ВІДДІЛІВ, ЩО ЇХ РОЗДІЛЯЄ НА ОКРУГИ ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ, БЕРУЧИ ДО УВАГИ ЇХНЄ ГЕОГРАФІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ І ЧИСЛО ЇХ ЧЛЕНСТВА.

ТАКИХ ОКРУГ НЕ МОЖЕ БУТИ МЕНШЕ ЯК 14. ГОЛОВА КОЖНОЇ ОКРУГИ РЕПРЕЗЕНТУВАТИМЕ ДАНУ ОКРУГУ ЯК ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ В ГОЛОВНОМУ УРЯДІ ЧЕРЕЗ ЧОТИРИ РОКИ.

Ярослав Мартинюк (330) піддержує пропозицію, бо це зактивізує Окружні Комітети, які будуть мати репрезентацію у Голов. Уряді, а також заощадить видатки на Конвенцію.

Дмитро Заневич (441): деякі Відділи віддалені від себе сотні миль, як можна буде робити спільні наради й переводити вибори?

Д-р Іван Скальчук, голов. контролер: Заходить колізія з § 25 статуту. Прерогатива вибору голов. радних належить Конвенції.Залишити лиш першу постанову про поділ території, але як тоді задержати рівновагу членства і репрезентацію? Є Окружні Комітети, які мають багато членів, але є розкинені і з малим числом членів. Відбування виборів по Округах збільшить кошти.

Володимир Бережан (114) піддержує вповні передбесідника.

Михайло Сорока уважає, що пропозиція не є реальна.

Мґр Володимир Ничай (106) є проти пропозиції бо це створило б в терені замішання-хаос, бо кожного року треба було б переводити вибори. Пропонує лиш оформити Окружні Комітети.

Василь Ліщинецький є за прийняттям зміни тому, що радні не репрезентують низів, бо вибирані на Конвенції.

Євген Кульчицький (174): Пропозиція зміни не є вповні і ясно зформульована. Окружні Комітети ще статутово не оформлені. Голови Округ вибирані на один рік. Отже їх каденція не покривається з чотирирічною каденцією головних радних.

Богдан Артимишин (153) піддержує внесок бо дотепер Окружні Комітети не були безпосередньо репрезентовані у Головному Уряді. Траплялося так, що з одної Округи могло бути два радні, а з іншої ніхто. Піддержує пропозицію. Треба змінити виборчий правильник по Округах, щоб вибори були раз на 4 роки.

Д-р Володимир Сенежак (27): Про Окружні Комітети є лиш дві слові, а це замало. Треба докладніше з'ясувати їх компетенції, тощо. Відносно вибору радних — то справа ще належно не приготована. На цій Конвенції це не може бути схвалене, бо пропозиція нарушує цілу дотеперішню структуру УНСоюзу, створюючи три-ступневу систему, отже нарушує статут в цілому. Крім того, кваліфікації на голову Округи не завжди можуть покриватися з головними радними і навпаки.

Д-р Василь Лучків (16): Пропозиція в першій частині є добра, але її друга частина дискримінує малі Відділи, тому треба її відкинути.

Андронік Копистянський (327) є за тим, щоб зорганізувати й статутово оформити Округи, але не обмежувати їх у числі. Він є проти того, щоб голови Округ були голов. радними. Окружні Комітети повинні подавати зі свого терену кандидатів на радних і їх пропонувати Конвенції. Пропозицію в такому виді, як запропонована, належить відкинути.

Августин Рудник (227) не погоджується з пропозицією, хоч ідея добра. Маємо 34 Відділи, які не об'єднані. Треба подумати про них. Великі скупчення, що мають більше членства, домінують, а малі не мають репрезентації. Екзекутива повинна про це подумати і за чотири роки прийти з пропозицією.

Д-р Юрій Цегельський: Він є з далеко віддаленого Відділу й не бачить можливости, як його Відділ може бути об'єднаний і як може мати вплив на вибір голови Округи. Натомість на Конвенції може мати вплив на вибір радного. Пропонована зміна нарушує суверенітет Конвенції. Треба оформити Окружні Комітети, але вибір радних має відбуватися так, як нормує тепер статут. Крім того, на Збори Округи приходять лиш секретарі і може бути вибраний припадковий кандидат на голову, отже буде менша селекція, як на Конвенції. Не важливе, з якої Округи будуть радні й кілько їх буде з даної місцевости. Важливим є це, що Конвенція вибирає тих, яких уважає за найкращих. Пропозицію треба відкинути, бо це впроваджує три-ступневу структуру й це може створити хаос.

Д-р Мирон Куропась — голов. радний: Пропозиція нарушує компетенції Конвенції і звужує число добору кандидатів до Голов. Уряду. Концепція про Окружні Комітети добра і її треба протягом чотирьох літ належно опрацювати. При тому повідомляє, що нині сенатор Дол буде присутнім на нашій Конвенції.

Леонід Філь (432): Попередні дискутанти згадували про статутові трудноші, сумніви про доцільність, про організаційні й практичні перешкоди примінити в житті пропоновану зміну. Він про це все не буде говорити. На його думку, переведення зборів по Округам спричинило б більший кошт, як ми думаємо, що заощадили б на скороченні Конвенції.

Д-р Ярослав Падох (194): Треба залеґалізувати Окружні Комітети, бо вони виконують добру працю. Вони можуть причинитися до відродження нашої організації. Нам потрібна децентралізація. В Окрузі треба мати людину, яка відповідала б за працю. Є питання, які дати їй права, репрезентацію й обов'язки. Може добре було б, щоб Округи вибирали додатково делеґатів, або щоб в часі Конвенції мали окремі наради. Головний Уряд повинен назначити комісію, призначити їй бюджет, щоб протягом чотирьох років працювала, помістила ряд статей у пресі й приготовила проєкт зміни.

о. прот. Петро Мелех — у формальній справі — зауважує, що багато людей голосує і їх нема на залі. Просить, щоб покликати їх, бо і вони повинні почути вияснення голови Статутової Комісії.

Д-р Юрій Оришкевич — голова Статутової Комісії — відповів дискутантам. Пропонована зміна подає принцип, а подробиці будуть подані у правильнику, який буде нормувати ці справи. Коли зміна обмежує чи нарушує компетенції Конвенції — то вона дає більші права саме членам в Окружних Комітетах. Вплив на вибір голови Округи члени мають більший, як на вибір головного радного на Конвенції. Кошти на переведення зборів Округ залежать від віддалення Відділів, А втім, далеко віддалені можуть переводити вибори кореспонденційно.

Йоан Ракочий (105) звертає увагу, що на залі мало людей, бо тепер відбувається голосування. Люди не вислухали дискусії, а також не мали змоги дискутувати. Вони не обізнані зі справою.

Проф. Іван Телюк доручає дверникам покликати делеґатів на залю. Заряджує голосування над пропозицією Статутової Комісії так, як була прочитана, бо Комісія не погодилася на ніякі зміни. Після голосування предсідник ствердив, що пропозицію відкинено більшістю голосів.

Д-р Юрій Оришкевич повідомляє, що Статутова Комісія має ще опрацьовані резолюції й їх предкладає Конвенції до вирішення. Секретарі Комісії відчитали пропоновані резолюції в обох мовах.

РЕЗОЛЮЦІЇ, ПРЕДЛОЖЕНІ СТАТУТОВОЮ КОМІСІЄЮ 29-ій КОНВЕНЦІЇ.

1. Провадження рекорду всіх резолюцій, приписів і рекомендацій.

Всі прийняті Конвенцією резолюції, приписи й рекомендації мусять бути видрукувані в українській і англійській мовах до таких реченців: до 30 днів по Конвенції у „Свободі", а до 90 днів по Конвенції окремим виданням та розіслані всім Відділам.

2. Конвенція УНСоюзу в 1986 році і всі наступні мають відбутися на Союзівці. Тому Головний Уряд в часі 30-ої Конвенції УНСоюзу в 1982-му році мусить предложити для одобрення Конвенцією всі пляни для здійснення того проєкту, включно з пляном будови нових приміщень.

Тому, що не було ніяких зауваг до пропонованих резолюцій, предсідник піддав під голосування, а після того ствердив, що обі пропоновані резолюції прийнято одноголосно.

СЕСІЮ ЗАКІНЧЕНО.

ОДИНАДЦЯТА СЕСІЯ

п'ятниця, 26- травня 1978 по полудні

Сесію відкрив о год. 2:30 по полудні Леонід Філь.

15. ЗВІДОМЛЕННЯ КОМІСІЇ ПРОСЬБ; ДИСКУСІЯ І УХВАЛИ

Д-р Василь Палідвор (204): Вибрана Конвенцією Комісія уконституувалася наступно. Д-р Василь Палідвор — голова, о. Степан Біляк — заступник голови, інж. Михайло Нич — секретар, а Марія Дейчаківська і Василь Куций — члени Комісії. Комісія розглянула прохання й розділила призначені гроші. Всі ухвали були одноголосні. Просить інж. Михайла Нича відчитати постанову Комісії про приділ допомог.

1. Український Конґресовий Комітет Америки	$2,000
2. Світовий Конґрес Вільних Українців	1,000
3. Український Інститут у Гарвардському Університеті	1,500
4. Український Вільний Університет у Мюнхені	1,000
5. Патріярший Фонд	1,000
6. Консисторія Української Православної Церкви ЗСА	1,000
7. Злучений Американсько-Український Допомоговий Комітет	500
8. Наукове Товариство ім. Шевченка у ЗСА	500
9. Українська Вільна Академія Наук у ЗСА	500
10. Крайова Пластова Старшина у ЗСА	500
11. Крайова Управа СУМА у ЗСА	500
12. Комітет Українців Канади (КУК)	300
13. Крайова Управа МУН	300
14. Крайова Управа ОДУМ	300
15. Колеґія св. Андрія у Вінніпеґу	300
16. Союз Українок Америки (Ню Йорк)	500
17. Українські Студії у Пеннсильванійському університеті	300
18. Український Золотий Хрест у ЗСА	300
19. Наукове Т-во ім. Шевченка в Канаді	250
20. Українська Вільна Академія Наук в Канаді	250
21. ЦЕСУС	250
22. Православна Семінарія св. Андрія у Баунд Бруку	250
23. Студійний Осередок Української Культури у Манор коледжі	250
24. Крайова Пластова Старшина в Канаді	200
25. СУМ в Канаді	200
26. ОДУМ в Канаді	150
27. МУН в Канаді	150
28. Комітет Видання Історичного Атлясу в Чікаґо	200
29. Пластова Фундація у Філядельфії	200
30. Т-во Студіюючої Молоді ім. Міхновського — Ню Йорк	200
31. Видав. ім. Симоненка „Смолоскип"	200
32. Православний табір молоді у Детройті	200
33. Рідна Школа у Філядельфії	200
34. Українська школа св. Юра у Ню Йорку	200
35. Дирекція Українського Музею у Чікаґо	150
36. Хор „Жайворонки" СУМА і Ансамбль „Верховинці" — Ню Йорк.	200
37. Український Бібліографічний Центр у Чікаґо	150
38. Український Музей у Клівленді	150
39. Український народний Архів у Детройті	150
40. Український музичний Інститут у Ню Йорку	150
41. Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка — Детройт	150
42. Карпатський Дослідний Центр	150
43. Об'єднання Українських Мистців — Ню Йорк	150
44. Школа українознавства — Лос Анджелес	150
45. Українська школа у Стемфорді ім. св. Василія	100
46. Українська Стрілецька Громада — Торонто — Канада	100
47. Український Літерат. Фонд ім. Франка — Чікаґо	100
48. Українське Видав. „Відродження" — Арґентина	100
49. Українська Інформаційна Служба у Філядельфії	100
50. Т-во колишніх вояків УПА у Філядельфії	100
51. Видання збірника про українців у Делеварі	100
52. Будова української церкви у Параґваю	100
53. Інститут Українського Модерного Мистецтва — Чікаґо	150
54. Школа „Кобзар" під керів. о. Пастухова	100
55. Світличка „Золотого Хреста" у Філядельфії	100
56. Студія народного танку під кер. Авраменка	150
	$18,500

До дискусії зголосилися: Йоан Ракочий: Пеннсильванія має більше членів, як Ню Йорк, або Канада, а Комісія призначила для неї менше дотацій.

Д-р Роман Олесницький (19) має скаргу до Комісії, а саме, вчора було проголошено, що на бенкетовій залі не буде ніяких резервацій. Ми чекали терпеливо біля дверей. Коли ми ввійшли на залю, всюди була картки, що столи зарезервовано. Таких речей невільно робити, бо це ображає делеґатів.

Д-р Падох Ярослав, пропонує, щоб підвищити дотацію для Союзу Українок до висоти 1.000; вони потребують дотації для музею, а також, щоб збільшити дотацію для церкви св. Юра у Ню Йорку.

Остап Зинюк (15): Чому призначено дотацію для курсів українознавства у Пеннсильванійському університеті?

Андронік Копистянський (327): Будова церкви у Параґваю — це важлива для нас справа, але признано лиш 100 дол. тоді, коли місцеві хори чи школа учнів музики, менш важливі, одержали більше.

Семен Левицький (442): Щоб Комісія визначила реченець, до якого Екзекутива має виплатити признані дотації.

Андрій Іванюк (106): Піддержує рішення Комісії з поправкою, щоб збільшити дотацію для Союзу Українок.

Уляна Дячук — головна касирка УНСоюзу, просить не робити змін, бо фонди обмежені і годі всі прохання задоволити. Погоджується, щоб Союзові Українок з первісної квоти 300 дол. підвищити до 500 дол., що вже Комісія цю поправку прийняла, себто зужити цю резерву в квоті 200, яка була залишилася.

Петро Постолюк (25) вносить,щоб Українському Вільному Університету в Мюнхені признати 1.500 дол.таку саму суму,яку Комісія признала для Університету у Гарварді.

о. прот. Петро Мелех (342) просить признати даток на будову дому культури у Баунд Бруку.

Тимко Бутрей (164) просить,щоб збільшити датки на культурні цілі.

Д-р Василь Лучків (16), вносить, щоб Комісія підвищила дотацію для Українського Вільного Університету до 1.500 так, як для Гарвардського Університету. Обі високі школи належать однаково трактувати.

МартинНоваківський (94) просить,щоб признати дотацію для капелі бандуристок у Детройті під керівництвом Потапенка, бо ця капеля є на високому мистецькому рівні.

Марія Кульчицька (8) вносить на припинення дискусії Внесок піддержав делеґат 372 Відділу.

Внесок прийнято. Предсідник дозволив ще двом дискутантам, які були зголошені до дискусії, мати слово.

Августин Рудник (257) дякує за даток 150 дол. для Рідної Школи.

Богдан Ластовецький (184) зазначує, що він є заступником голови Комітету будови церкви у Ню Йорку. Йому не відомо, щоб Комітет звертався до Комісії про даток, це був особистий внесок д-р Ярослава Падоха, тому просить того внеску не узгляднювати. Цю заяву зголошує тому, щоб дехто з делеґатів не думав, що вирізнюється одну церкву перед другою.

Д-р Палідвор Василь: Комісія не зміняє свого рішення, бо не має додаткових фондів для признання дотацій.

Інж. Михайло Нич (397): У Пеннсильвенійському університеті, який належить до так званих „айвіліґ", вже 18 літ відбуваються цілорічні виклади української мови й літератури. Згідно з домовою, Кураторія при Відділі Українського Конґресового Комітету опікується цими викладами, фінансуючи їх річно біля 5.000 дол. Ці студії дали для української молоді 8 докторів і кількох маґістрів, деякі з них є викладачами на американських і канадських університетах, де спростовують інформації про Україну. Це велике досягнення української громади у Філядельфії, яка власними коштами піддержує ці виклади, тому належиться піддержати це добре діло. Зазначує, що й давніше такі дотації були признавані.

Д-р Михайло Снігурович (414) і Андрій Іванюк (106) піддержали внесок Комісії.

Леонід Філь, який проводить нарадами, після голосування ствердив, що звіт Комісії, як був прочитаний, прийнято при одному голосі проти.

Леонід Філь, перший заступник предсідника, попросив до слова Яроша, шерифа з Янґставну, Огайо.

Шериф Ярош вітає Конвенцію. Він був делеґатом 1958 р. на Конвенції у Клівленді. Він і його родина є членами УНСоюзу у 230-му Відділі. Бажає успіхів у нарадах.

Василь Куций просить Конвенцію вислати листа, або телеграму, з побажанням видужання союзовому діячеві Богданові Зоричеві, який із-за хвороби не міг приїхати на Конвенцію.

Заля прийняла це прохання оплесками. Предсідник передав його Екзекутиві до виконання.

ПРОПОЗИЦІЇ РЕЗОЛЮЦІЙ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

Д-р Оришкевич повідомляє, що Статутова Комісія ще має проєкт резолюцій і просить секретарів, щоб прочитали текст. Секретарі Комісії, Ярослав Блищак і Володимир Борискевич-Бойд, відчитали текст резолюції.

3. Головний Уряд УНСоюзу має покликати до трьох місяців спеціяльну Комісію із щонайменше 5-ти осіб з метою правно оформити структуру Окружних Комітетів УНСоюзу, окреслити їх права, привілеї, обов'язки й фінансові засоби. Комісія має бути фінансована УНСоюзом і повинна негайно по назначенні розпочати свою діяльність та періодично публікувати в офіційних виданнях УНСоюзу висліди своєї праці. Комісія має приготовити писемний звіт і оголосити його в пресі, подаючи проєкт правного оформлення Окружних Комітетів УНСоюзу. Проєкт цей має бути представлений найближчій Конвенції УНСоюзу для схвалення. Кожний член УНСоюзу може предложити цій Комісії свої пропозиції до розглянення.

Д-р Богдан Футей — голов. радний, пропонує поправку, щоб згадану у резолюції Комісію вибрати нині, або щоб її призначив Головний Уряд, але щоб вона переглянула цілий стату УНСоюзу й предложила свій звіт Конвенції в 1982 р.

Роман Припхан (399): Комісія для опрацювання проєкту правного оформлення Окружних Комітетів повинна проголосити свою працю у пресі, щоб усі Окружні

Комітети мали можність брати участь у дискусії й так обговорений проєкт представити до вирішення.

Д-р Юрій Цегельський (368): Щоб Комісія до року опрацювала проєкт, а Головний Уряд ввів у життя так, щоб Окружні Комітети працювали як певного роду експеримент до наступної Конвенції, яка, беручи до уваги показ праці цих Комітетів, мала вироблену опінію для їх леґалізації. Це не повинно противитися статутові.

Олекса Скібіцький (285): Щоб Комісію покликала Екзекутива з трьох людей, додаючи головного предсідника і головного секретаря УНСоюзу, які найкраще знають союзові потреби. Опінії до проєкту повинні подавати Відділи, а не члени особисто.

Богдан Артимишин (153): Щоб пропонована Комісія переглянула цілий статут і структуру УНСоюзу та її усучаснила. Опрацювала проєкт зміни на наступну Конвенцію.

Д-р Михайло Снігурович (414) подає внесок,щоб восени скликати голів Округ на конференцію й тоді вибрати спеціяльну комісію, яка опрацювала б проєкт статутового оформлення Окружних Комітетів.

Д-р Юрій Оришкевич — голова Комісії — вияснює, що згідно з процедурою, всі внески мають бути передані Статутовій Комісії, а якщо хтось має нові чи відмінні внески, то це належить до точки нарад ч. 14 — „Внески й пропозиції для добра Союзу". Тому Статутова Комісія свого проєкту не зміняє й ніяких поправок не принимає. Пропонована резолюція залишається так, як була прочитана.

Леонід Філь — предсідник — заряджує повторне прочитання проєкту резолюції, після того заряджує голосування й стверджує, що резолюцію прийнято більшістю голосів при трьох голосах проти.

Секретарі Комісії відчитали проєкт резолюції обома мовами: „ПОЧИНАЮЧИ ВІД 2-го СІЧНЯ 1979 року „СВОБОДА" МАЄ ВИХОДИТИ НА 8-ох СТОРІНКАХ ДРУКУ. ПІДВИЩИТИ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ" РІЧНО ДО 15 ДОЛЯРІВ."

Д-р Михайло Снігурович (414), щоб „Свобода" виходила на 8-ох сторінках, а передплату для членів збільшити до 10 долярів річно.

Іван Сірик (114), щоб залишити як було дотепер, не збільшувати передплати.

Андрій Іванюк (106): „Свобода" у діяспорі найліпша газета. Річна передплата для членів, щоб була 10 дол. Жінки-члени УНСоюзу, щоб передплату вплачували разом з вкладками. Члени в Канаді, щоб обов'язково передплачували „Свободу".

Д-р Іван Скальчук — головний контролер, щоб передплата „Свободи" була 15 дол. для членів,а для не-членів 35 дол. річно.

Степан Іваницький (276): Секретарі мають багато клопоту, щоб зібрати передплату за „Свободу" від членів. Союз — це зебезпечнева установа. „Свобода" є для нього доброю реклямою. Тому висилати „Свободу" членам безплатно.

Василь Пастушок (388) пропонує, щоб новим членам пересилати „Свободу" один рік безплатно.

Марія Кульчицька (8): Старші люди ледве платять за „Свободу" 7.80. Як тяжко буде їм пояснити підвишку. Просить застановитися над тим. Дораджує, щоб радше підвищити передплату за „Віклі" до 5 дол.

Інж. Володимир Бережан (114): Дуже трудно буде вияснити підвишку дотеперішнім членам. Може зайти так, що деякі зрезиґнують з членства.Евентуально можна б підвищити передплату новим членам,які зразу будуть знати,на яких услів'ях приступають до УНСоюзу.

Мгр Володимир Ничай (106): „Свобода" — важливий часопис не лиш для членів, але для цілого нашого народу. Треба їй допомогти. Вияснити людям, що вплачують не передплату, а зворот коштів поштових 1-доляр місячно, себто річно 12 дол. Запитує голов. редактора, як дасть собі раду, щоб видавати щоденно 8 сторінок при малому числі редакційного персоналу.

Д-р Василь Вереш (4): Залишити видавання „Свободи" на 4 сторінки, як було дотепер, але раз в тижні видавати часопис по-англійськи, крім „Віклі", а передплату збільшити до 10 дол.

Володимир Гетманський (374). Обстоює підвишку передплати 12 дол., але членам, які мають 60 років, висилати безплатно.

Ірина Щерба (173): Вчора хотіли давати „Свободу" всім даром. Нині пропонують передплату 15 дол. З одної екстреми до другої. Вчора переголосували, щоб залишити так,як було дотепер, а нині знову зміна. Нехай не дискутують ті,які взагалі „Свободи" не дістають,ані не читають, бо є такі, які не зобов'язані її передплачувати.

Д-р Юрій Цегельський (368): Справа „Свободи" — є незвичайно важлива. Не знаємо ні складу редакції, ні спроможностей, ні фінансового положення. Тому можемо ухвалювати лиш рекомендацію, а не зобов'язуючу постанову (резолюцію). Звертає увагу на це, що члени, які мають виплачені грамоти П.20 і П.65, не дістають „Свободи", якщо наново себе не забезпечать. Не все можна їх наново забезпечити. Добре було б, щоб дати можність передплачувати „Свободу" по зниженій ціні. Просить, щоб Конвенція розглядала справу „Свободи" дуже уважно.

Єфим Омельченко (451):Для нього „Свобода" вартісна газета і він може платити за неї і 30 дол. передплати. Однак підвишка передплати для членів натрапляє на трудноші. „Якщо збільшити передплату, то звільніть мене зі секретаря". Пропонує, щоб членам пересилати „Свободу" безплатно.

Д-р Юрій Оришкевич — голова Комісії: „Вчора ми пропонували газету безплатно. Ви не хотіли. Нині пропонуємо збільшити формат до 8 сторінок, себто подвійно, а тим самим і передплату збільшити до 15 дол. Комісія може погодитися на додаток, щоб для нових членів у першому році висилати часопис безплатно, але піднести ціну в загальному до 15 дол. Або друга евентуальність — для всіх 12 дол. річна передплата, членам по 60 році життя безплатно.

Інж. Михайло Нич (397) пригадує, що була пропозиція д-р Михайла Снігуровича (414), щоб передплату збільшити до 10 дол., але Комісія цю пропозицію проминула.

Леонід Філь повідомляє, що Статутова Комісія нараджується, які поправки чи доповнення прийняти, а тепер п. Йосип Лисогір представить гостя, що прибув на нашу Конвенцію.

Йосип Лисогір представляє проф. Михайла Новака з університету в Сиракюзах, який тепер працює в науковому Інституті у Вашінґтоні. Він є автором ряду книжок та знаним науковцем.

Проф. Михайло Новак ґратулює українській спільноті за це, що спільними зусиллями вивінувала українські студії і науковий Інститут у Гарварді. Це важлива справа для майбутнього. Еміґрантів зі східньої і південної Европи є в Америці біля 60 мільйонів — приблизно 20-30 мільйонів голосуючих. Але на жаль цих людей немає ані в публічних засобах масової загальної інформації, ані в політичному житті так,якби це відповідало процентовому відношенні. Правильно, що ці люди концентруються у десяти стейтах, де є найбільше електорів. Значиться, що є маси, але треба їх відповідно зактивізувати й використати як у засобах масової інформації, так і в політиці. Треба цікавитися місцевими проблемами, про них говорити, а тоді почують ваш голос і про турботи,що діється в Україні.Коли будете цікавитися й мати вплив на місцеве політичне життя, то це буде мати вплив і на ваші старання про політичні події у краях вашого походження.Бажаннями успіхів закінчує свою промову.

Леонід Філь подякував проф. Новакові за його слова.

Секретарі Статутової Комісії, Ярослав Блищак (486) і Володимир Борискевич-Бойд (94), відчитують змінений текст пропонованої резолюції, який Статутова Комісія устійнила, беручи до уваги голоси у дискусії.

„ПОЧАВШИ З ДНЯ 2-го СІЧНЯ „СВОБОДА" МАЄ ВИХОДИТИ НА 8-ох СТОРІНКАХ. ПІДВИЩИТИ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 15 ДОЛЯРІВ РІЧНО. НОВІ ЧЛЕНИ ОДЕРЖУЮТЬ „СВОБОДУ" ОДИН РІК БЕЗПЛАТНО."

Леонід Філь повищу резолюцію піддав під голосування, а після того ствердив, що проєктовану резолюцію великою більшістю голосів відкинено. Резолюцію не прийнято.

13. ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ВИСОТИ ЗАПОРУК І ПЛАТЕНЬ ПЛАТНИХ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Звіт Івана Скіра, (153) — голова Фінансової Комісії. Комісія відбула 7 засідань, була у контакті з Екзекутивою УНСоюзу, Головною Контрольною Комісією, Фінансовою Комісією, що є при Головнім Уряді, Комісією Скарг і Просьб і з делеґатами 29-ої Конвенції. Особливо фаховими порадами в усіх справах служила Комісії пані Уляна Дячук — головний касир УНСоюзу, й за це їй належить щира подяка. Комісія приготовила звіт зі своєї праці, який секретарі прочитають в двох мовах, з пропозицією його прийняти.

Секретарі: Ґеновефа Жеребняк (180) й інж. Володимир Бережан (114) відчитали звіт у двох мовах:

ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ 29-ої КОМІСІЇ УНС

Комісія була покликана на засіданні Головного Екзекутивного Комітету 14 квітня 1978 р. згідно із постановою 16-ої статті статуту.

Комісія уконстатувалася на засіданні дня 21 травня як слідує:

Предсідник — інж. Іван Скіра, (153); секр. анг. мови — пані Ґеновефа Жеребняк, (180); секр. укр. мови — інж. Володимир Бережан, (114); члени: інж. Роман Горнич, (460) і Роман Куропась (20).

Справлений статут у статті 17 визначує завдання Комісії як слідує: „Фінансова Комісія має діяти під час Конвенції, щоб обміркувати фінансові пропозиції як бюджет УНС, платні головних екзекутивних урядовців, винагорода відділовим секретарям, винагорода конвенційним делеґатам, а також загальну суму пожертв з Братського фонду на різні цілі, і всіх їх передати Конвенції до вирішення".

В своїй праці та обговоренні пропозицій, Комісія була в контакті з членами Головного Екзекутивного Комітету, членами Контрольної та Фінансової Комісії та з Комісією Просьб.

Свої пропозиції Комісія обмірковувала з перспективи фінансової спроможности нашої організації, добра Батька-Союзу та беручи під увагу теперішній інфляційний стан.

Праця Комісії була скомплікована, бо, розглядаючи всі проблеми, треба було знайти „золоту середину".

Під розгляд і ухвалу Конвенції предкладаємо такі проєкти:

Платні Головних Екзекутивних Урядовців:

Вони не були підвищувані протягом останніх 4-ох років і виносили по 20,000 дол., за виїмком платні головного організатора, яку збільшено із 15 до 18 тисяч дол. річно.

Комісія пропонує:

1. Платні головних екз кутивних урядовців:

Головний предсідник — 26,000 річно і додаток на репрезентацію — 1,000 річно.

Заступники Головного предсідника і директор для Канади працюють безплатно.

Головний секретар — 25,000 річно.

Головний касир — 25,000 річно.

Головний організатор — 22,000 річно.

Коли б до Головного Екзекутивного Комітету були вибрані особи вперше, то їх платні будуть зменшені на 3,000 долярів у першому міжконвенційному році. Це не відноситься до платні головного предсідника.

У випадку раптового зросту коштів прожитку, всі платні головних екзекутивних урядовців можуть бути підвищені Головним Урядом в пропорції до коштів прожитку.

Дієти членів Головного Уряду є такі самі, що і делеґатів на Конвенції, але з органиченням лише до таких виїздів, які НЕ відбуваються у нормальних днях праці.

Запорука головного касира повинна виносити 100,000 дол., а інших екзекутивних урядовців 25,000 дол.

2. Дієти конвенційних делеґатів 90 долярів за кожний день та зворот коштів подорожі.

3. Зворот коштів за зібрані членські вкладки для всіх відділових секретарів: 25 відсотків від вкладок за перший рік новозорганізованих членів, 9 відсотків від вкладок за дальші роки.

4. Суми до розподілу комісіям: Комісія пропонує побільшити стипендійний фонд до суми $18,000 річно. До розпорядимості Комісії Просьб пропонує суму з братського фонду $18,500.

5. Прелімінар бюджету на 1978 рік предложила Фінансовій Комісії головний касир УНСоюзу пані Уляна Дячук. Копію прелімінара бюджету залучено. Комісія запізналась з позиціями бюджету у висоті $6,408,000 в приходах, а в розходах $5,833,800; сподівана надвишка $574,200. Фінансова Комісія рекомендує Конвенції затвердити цей прелімінар бюджету.

6. Враховуючи великі кошти Конвенцій УНСоюзу, які постійно зростають, а з чого користають лише чужі підприємства, Комісія пропонує Конвенції уповажнити Головний Уряд розбудувати „Союзівку" до того розміру, щоби слідуюча Конвенція відбулася вже на нашій „Союзівці".

7. В цьому році відбудеться в Ню Йорку 3-ій Світовий Конґрес Вільних Українців. Фінансова Комісія закликає учасників цієї Конвенції пожертвувати із своїх дієт $25 на найбільш пекучі потреби під цю пору, а саме: оборону прав людини і нації в Україні і працю Світового Конґресу Вільних Українців. Кожний учасник Конвенції при одержані чека при виплаті дієт передасть до каси УНСоюзу готівкою або особистим чеком даток у сумі $25 на повищу ціль.

Леонід Філь закрив Сесію та повідомив, що наступна Сесія відбудеться о год. 7-ій вечором.

ПРЕЛІМІНАР БЮДЖЕТУ НА 1978 РІК:

П Р И Б У Т К И:

1. Членські вкладки:	
Життьове забезпечення	$2,920,000
Забезпечення від випадків	75,000
Фонд Братський	75,000
РАЗОМ членські вкладки	$3,070,000
2. Відсотки:	
Від позички для УНКорп. Дому УНС	240,000
Від бондів	1,650,000
Від гіпотечних позичок	190,000
Від членських позичок	20,000
Від уділів	6,000
Від банкових конт	2,000
РАЗОМ відсотки	$2,108,000
3. Різні впливи:	
Фонд Сирітський	10,000
Фонд Наглої Потреби	5,000
Амортизація і зиск в продажу інвестицій	5,000
Різні впливи	15,000
РАЗОМ різні впливи	$35,000
„Свобода"	650,000
Союзівка	530,000
Чинші від реальностей	15,000
РАЗОМ прибутки	$6,408,000

ПРЕЛІМІНАР БЮДЖЕТУ НА 1978 РІК:

В И Д А Т К И:

1. Виплати грамот:	
Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$1,000,000
Посмертні виплати	750,000
Виплати від випадків (АДД)	10,000
Подвійне забезпечення	5,000
Грошові звороти	300,000
Забезпечення батьків дітей	5,000
РАЗОМ виплати грамот	$2,070,000
Дивіденда	515,000
Фонд Сирітський	10,000
Вкладки за реасекурацію	10,000
2. Кошти адміністрації:	
Платні:	
Головних урядовців	99,000
Працівників	267,000
РАЗОМ	$366,000
Забезпечення:	
Пенсійний Фонд	88,000
Хворобове	25,000
Від каліцтва	5,000
Групове	10,000
Соц. і від безробіття	30,000
РАЗОМ	158,000
Канцелярійні видатки:	
Виготовлення дивідендових чеків	5,500
Друки і канц. прибори	40,000
Пошта	18,000
Телефон	15,000
Забезпечення	16,000
Винайм машин	23,000
РАЗОМ	$117,500
Різні видатки:	
Канадські Корпораційні податки	25,000
Канадська Канцелярія	5,000
Актуарії	10,500
Заплата до забезпеченевих урядів	5,000
РАЗОМ	$45,500
3. Організаційні видатки:	
Оголошення і друки	20,000
Лік. оглядини нових членів і гол. Лікар	8,000
Винагороди відділових організаторів	84,000
Винагорода обласних організаторів	25,000
Секретарська винагорода	290,000
Винагорода предсідників і касирів	2,000
Кошти подорожей обл. організаторів	17,000
Обласні засідання	4,000
РАЗОМ організаційні видатки	450,000
Кошти Конвенції	335,000
Кошти контролі	7,000
РАЗОМ кошти	$342,000
Кошти репрезентацій	25,000
„Свобода"	310,000
Виплати друкарні	650,000
Виплати „Союзівки"	530,000
Виплати на реальностях	15,000
4. Комісії:	
Стипендійна	18,000
Спортова	6,000
Старших Союзовців	300
Інші Комісії Гол. Уряду	2,000
РАЗОМ комісії	$26,300
Допомоги членам	35,000
Дотації організаціям	18,500
З Фонду Наглої Потреби	10,000
РАЗОМ допомоги і дотації	$63,500
Різні виплати	30,000
5. Інвестиційні видатки:	
Втрата на гіпотечних позичка	50,000
Втрата на продажу бондів	30,000
Амортизація	20,000
РАЗОМ інвестиційні видатки	$100,000
РАЗОМ видатки	$5,833,800
Надвишка	$ 574,200
РАЗОМ	**$6,408,000**

ДВАНАДЦЯТА СЕСІЯ

П'ятниця, 26 травня 1978, вечором

Леонід Філь — перший заступник предсідника — відкрив Сесію о год. 7:15 вечором й проводить нарадами.

ДИСКУСІЯ НАД ПРОПОЗИЦІЯМИ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

Д-р Роман Олесницький — у справі формальній: вносить, щоб не прочитувати вдруге звіту точка за точкою, але передискутувати. Це внесення піддержує Іван Новаковський (276). Конвенція внесок одобрила.

Інж. Мирослав Кальба — голов. радний, пропонує, щоб Комісія зайнялася справою платень для працівників. Йому вияснив Леонід Філь, що це не належить до Комісії, алé до Екзекутиви.

Інж. Анатолій Дорошенко — голов. радний, щоб піднести платню головному предсідникові до 40,000 дол. річно (на залі гамір).

Євген Іванців — гол. радний, щоб збільшити платні Екзекутиви, (на залі гамір, не дають докінчити промови, предсідник успокоює).

Д-р Богдан Футей — голов. радний, щоб збільшити платню голов. предсідника до 30,000 дол., а голов. організатора зрівняти з другими членами Екзекутиви.

Леонід Філь заряджує припинення дискусії, бо на залю прийшов сенатор Дол, щоб привітати Конвенцію. (На залі оплески).

Д-р Мирон Куропась — голов. радний представив сенатора Роберта (Баба) Дола, як великого приятеля українців. Рік тому він мав зустріч з Йосипом Лисогором, Тарасом Шмаґалою, Євгеном Іванцівом і д-ром Мироном Куропасем й тоді обговорено справу українських політв'язнів в СССР, щоб цим заінтересувався Конґрес і Сенат. Після того у Вашінґтоні у будинку Конґресу була зустріч з 33-ма сенаторами й рядом конґресменів. Сенатор Дол був на міждержавній конференції у Беоґраді, де говорив про переслідування в Україні.

Сенатор Роберт Дол: Для нього є приємністю бути на 29-ій Конвенції УНСоюзу. Йому судилось зустрінутися у діяльності з нашою установою, коли ми зосередили увагу Конгресу про положення політичних в'язнів в Україні. Він схвалює це, що ми продовжуємо турбуватися про наших людей в Україні. Це можна з признанням подивляти. Він мав нагоду, як член сенатської Комісії, слухати свідчень про нарушування прав людини в СССР. Репресії й переслідування в Україні є значно більші, як в інших країнах. Згадав про Валентина Мороза, про Руденка, про Тихого. Світ говорить про голокост гітлерівського режиму, але не говорить про голокост в Україні, де вигинуло шість, а інші джерела подають десять мільйонів людей в 1932 р. В Беоґраді на конференції 35-ти держав він згадував про переслідування в Україні, а навіть про це, що УНСоюз турбується долею своїх земляків в Україні. Він завжди буде обороняти право на самовизначення народів і свободу людини. Це завжди буде угольним каменем його політичної діяльности. Запевняє, що в 1980 р. буде обороняти на міждержавній конференції самовизначення народів і людські права. Висловлює надію, що у цих змаганнях ми будемо співпрацювати з ним. (На залі рясні оплески).

Д-р Роман Олесницький (19) пропонує, щоб Фінансова Комісія рекомендувала підвищити платню управителя Союзівки.

Іван Лаба (177): Передбесідники рекомендували підвишки платень, але з Фінансовою Комісією співпрацювала головна касирка й вона знає фінансові можливості.

Василь Лещук (303): Нечувано, щоб підвищати платню 50%. Ніхто нікого не приневолює „брати" працю. Треба звернути увагу на це, що секретарі переобтяжені працею.

О. прот. Мелех (342): Підвишка платень є раз на 4 роки, вона відносно скромна, але якщо Екзекутива погоджується, він попирає внесок Фінансової Комісії.

Євген Репета — гол. радний: Пропозиція Фінансової Комісії є сприємлива. В минулому була велика різниця між платнями Екзекутиви і платнями працівників. Крім того, організатори й редактори не є належно оплачувані. Це не сприяє ростові Союзу. Треба цю різницю відповідно вирівняти.

Тимко Бутрей (164): Фінансова Комісія пропонує підвишку для секретарів ½% — це дуже мало, бо секретарі виконують підставову роботу для Союзу, це образа для секретарів, треба пошанувати їх і їх працю, бо що буде робити головна Канцелярія, коли секретарі не будуть активні?

Іван Сірик (114): Щоб дати кожного року підвишку 10% для членів Екзекутиви.

Кирило Безкоровайний (256) вважає, що платні для Екзекутиви є замалі.

Д-р Мирон Куропась — гол. радний, пропонує,щоб мінімум платні признати для президента 30,000 дол.

Предсідник, на внесок Василя Лучкова (16), піддержаний Відділом 14-им, піддає під голосування, щоб закрити дискусію, а після голосування ствердив, що Конвенція рішила припинити дискусію над тією точкою звіту.

Інж. Іван Скіра — голова Фінансової Комісії, відповідає дискутантам. Вияснює, що до Комісії не належить справа підвишки ялатень працівників, але для заспокоєння подає до відома, що в минулих 4-ох роках працівники одержали 32% підвишки. Управитель Союзівки має, крім платні, повне удержання й помешкання, бонус від прибутку. Комісія своєї пропозиції не змінює.

Леонід Філь, як предсідник, заряджує голосування над пропозицією Фінансової Комісії.

1. Платні головних екзекутивних урядовців:

Головний Предсідник — 26,000 річно і додаток на репрезентацію — 1,000 річно.

Заступники головного предсідника і директор для Канади працюють безплатно.

Головний секретар — 25,000 річно.

Головний касир — 25,000 річно.

Головний організатор — 22,000 річно.

Коли б до Головного Екзекутивного Комітету були вибрані особи вперше, то їх платні будуть зменшені на 3,000 долярів у першому міжконвенційному році. Це не відноситься до платні головного предсідника.

У випадку раптового зросту коштів прожитку, всі платні головних екзекутивних урядовців можуть бути підвищені Головним Урядом в пропорції до коштів прожитку.

Дієти членів Головного Уряду є такі самі, що і делеґатів на Конвенції, але з ограниченням лише до таких виїздів, які НЕ відбуваються у нормальних днях праці.

Запорука Головного Касира повинна виносити 100,000 дол. а інших екзекутивних урядовців 25,000 дол.

Після голосування стверджує, що повища пропозиція перейшла великою більшістю голосів.

УХВАЛЕНО ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ.

Леонід Філь подає до відома, що в точці 2 звіту Фінансової Комісії є пропозиція висоти дієти для делеґатів. Тому, що ця справа була вирішена на початку Конвенції, він лиш подає до відома, що

2. Дієти конвенційних делеґатів 90 долярів за кожний день та зворот коштів подорожі.

УХВАЛЕНО ОДНОГОЛОСНО.

Єфим Омельченко (451): Минулої Конвенції признано секретарям 10% за зібрані вкладки. Пропонує, щоб тепер збільшити до 12%.

Інж. Михайло Нич (397): База прибутку й продукції для УНСоюзу — це секретарі. Інфляція зростає 6%, а Комісія пропонує ½% підвишки для секретарів — це виглядає неповажно. Секретарі не одержали підвишки передбаченої резолюцією ще минулої Конвенції. Пропонує підвищити винагороду секретарям за зібрані вкладки 12%.

Роман Припхан (399): За перший рік від нових членів 30% для секретарів, а в наступних роках по 10% від зібраних вкладок.

Андрій Іванюк (106): Від 1945 р. він зорганізував біля 1,000 членів. Про секретарів треба дбати. Попирає внесок попередника. У майбутньому повинна Комісія звітувати перед виборами — тоді не було б стільки оборонців за підвишкою, бо вважали б, що можуть „проґрати" вибори.

Інж. Іван Скіра — голова Фінансової Комісії: У звіті немає мови про винагороду секретарям, це лиш зворот за зібрані вкладки. Ця підвишка не може збільшуватись, бо все є обмежене розподілом фондів. Комісія не зміняє своєї пропозиції.

Уляна Дячук — головний касир УНСоюзу: Фінансова Комісія свої пропозиції базувала на ділових книжках Союзу. Подає цифрами розподіл першорічної вкладки на фонди, лікаря, секретареві. Крім того, Союз виплачує дивіденду, на грамоті наростає резерва, тому просить бути обережним у вимогах.

Згідно з рішенням Конвенції, щоб припинити дискусію, предсідник Леонід Філь заряджує голосування над пропозицією Фінансової Комісії — як було прочитано:

3. Зворот коштів за зібрані членські вкладки для всіх відділових секретарів: 25% від вкладок за перший рік новозорганізованих членів, а 9% від вкладок за наступні роки.

Після обчислення голосів стверджує, що прийнято більшістю голосів. Проти було около 1/3 голосуючих.

УХВАЛЕНО БІЛЬШІСТЮ 2/3 ГОЛОСІВ.

Леонід Філь: Тому, що точку Фінансового звіту ч. 4 вже прийнято давніше, відчитує для пригадки, а саме:

4. Збільшити стипендійний фонд до суми 18,000 дол. річно. До розпорядимости Комісії Просьб призначити з Братського фонду суму 18,500 дол.

УХВАЛЕНО ОДНОГОЛОСНО.

УВАГА. Предсідник робить поправку до сказаного, бо не було рішення про призначення 18,000 річно для уділення

стипендій — тому ставить внесок в цілості під голосування. Стверджує, що внесок цей прийнято одноголосно.

На загальне бажання делеґатів, щоб подрібно не дискутувати над запропонованим бюджетом, як у точці 5 звіту Фінансової Комісії — предсідник піддав під голосування проєкт бюджету на 1979 рік.

Уляна Дячук — головний касир вияснює перед голосуванням, що бюджет в порівнянні з попереднім роком збільшено на около 12%.

5. Прелімінар бюджету на рік 1978, предложений Фінансовою Комісією, а опрацьований головним касиром УНСоюзу п. мґр Уляною Дячук у висоті 6,408,000 дол. в приходах, а в розходах: видатки 5,833,800 дол. Сподівана надвишка 574,200 дол. Фінансова Комісія рекомендує Конвенції затвердити.

УХВАЛЕНО ОДНОГОЛОСНО.

Леонід Філь, повідомляє, що точка 6. звіту торкається справи, де має відбутися наступна Конвенція. Тому, що ця справа була вирішена прийняттям рекомендації, яку запропонувала Статутова комісія, — піддає під дискусію сьому точку звіту.

7. „У ЦЬОМУ РОЦІ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЮ ЙОРКУ ТРЕТІЙ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. ФІНАНСОВА КОМІСІЯ ЗАКЛИКАЄ УЧАСНИКІВ ЦІЄЇ КОНВЕНЦІЇ ПОЖЕРТВУВАТИ ЗІ СВОЇХ ДІЄТ 25 дол. НА НАЙБІЛЬШ ПЕКУЧІ ПОТРЕБИ ПІД ЦЮ ПОРУ, А САМЕ: ОБОРОНУ ПРАВ ЛЮДИНИ І НАЦІЇ В УКРАЇНІ І ПРАЦЮ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. КОЖНИЙ УЧАСНИК КОНВЕНЦІЇ ПРИ ОДЕРЖАННІ ЧЕКА ПРИ ВИПЛАТІ ДІЄТ, ПЕРЕДАСТЬ ДО КАСИ УНСоюзу ГОТІВКОЮ, АБО ОСОБИСТИМ ЧЕКОМ ДАТОК В СУМІ 25 дол. НА ПОВИЩІ ЦІЛІ."

Уляна Дячук закликає, щоб усі піддержали цю пропозицію, бо в цьому році має відбутися Конґрес Вільних Українців, а також дуже важлива є праця Інформаційного Бюра у Вашінгтоні.

Василь Ліщинецький (240), попирає пропозицію, щоб пожертвувати 25 дол.

Андрій Іванюк (106), щоб делеґати складали датки на добровільній базі, може хтось дасть і більше.

Павло Дубас (471), щоб це було на добровільній базі, хто буде уважати — той дасть.

Михайло Шашкевич (8): Ухвалити пропозицію, щоб 15 дол. для СКВУ, а 10 на Бюро у Вашінгтоні.

Михайло Снігурович (414), щоб ухвалити й всі мають дати по 25 дол. та їх розділити так, як пропонував передбесідник.

Лев Вовк (444): Ухвалити, що кожний при одержанні чека передає свій даток 25 дол., бо дискусія про це понижує нашу Конвенцію.

Євген Репета — голов. радний піддержує передбесідника.

Володимир Борискевич-Бойд (94) піддержує пропозицію, щоб ухвалити обов'язково 25 дол.

Мирон Сірий (281): Замість забирати час у дискусії, він підходить до президіяльного стола й складає від себе даток 25 дол. ще заким одержав виплату дієт.

Василь Шарван (127): Треба обов'язково ухвалити, що кожний дає на СКВУ 25 дол., щоб це всіх зобов'язувало. Завтра, при одержанні чека за дієти, кожний передасть від себе даток 25 дол. до каси УНСоюзу.

Предсідник на загальне бажання припинив дискусію.

Інж. Іван Скіра — голова Комісії: Наші ухвали треба піддержати ділом, даючи даток на потрібні народні цілі. Завтра кожний має передати 25 дол. готівкою, або чеком. Просить повищу пропозицію ухвалити, щоб могли ми, їдучи до дому, відповісти на питання, що ми зробили для української справи на цій Конвенції. (На залі оплески)

По переведенні голосування предсідник ствердив, що абсолютна більшість голосів була за прийняттям пропозиції. Не було проти нікого. Предсідник подякував делегатам за цей жест. Посвідки за пожертви 25 дол. Гол. Канцелярія вишле кожному.

Д-р Ярослав Падох — предсідник Конвенції — дякує Фінансовій Комісії і Статутовій Комісії за працю і труд.

14. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

ЗВІТ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ ПРО ВИСЛІД ВИБОРІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Після того Предсідник Конвенції просить голову Виборчої Комісії Василя Гузара, щоб представив членів Комісії та проголосив вислід виборів.

Виборча Комісія працювала у складі: Василь Гузар (289), Микола Бобечко (102), Юлія Ґуґлик (259), Марія Беднарчик (178), Ярослав Кришталович (222), Богдан Одежинський (216), інж. Лев Боднар (131), Петро Тарнавський (375), Микола Мота (432), Петро Мудрий (341), Михайло Марчук (106), Тиміш Мельник (277), Михайло Хомин (32), Михайло Каркоць (345), Юрій Ґвоздулич (445), Володимир Берізка (88).

Інж. Ярослав Кришталович відчитав протокол Виборчої Комісії. Виборча Комісія мала до диспозиції чотири машини і двох техніків з компанії, яка випозичила виборчі машини. Голосування почалось 10:30 рано в п'ятницю, 26 травня 1978, а закінчилося того самого дня о год. 3-ій по полудні. По закінченні голосування техніки вийняли в присутності членів Виборчої Комісії тасьми паперу з машин, а по їх відчитанні 15-ма членами Виборчої Комісії стверджено наступний вислід голосування:

На головного предсідника УНСоюзу: Д-р Іван Флис — 175 голосів, вибраний; Йосип Лисогір — 130 голосів; Іван Винник — 121 голосів.

На заступника головного предсідника: Д-р Мирон Куропась — 239 голосів, вибраний одноголосно.

На головного директора для Канади: сенатор Павло Юзик — 261 голосів, вибраний одноголосно.

На заступницю головного предсідника: Марія Душник — 245 голосів, вибрана; Ґльорія Пащин — 89 голосів.

На головного секретаря: Володимир Сохан — 333 голосів, вибраний одноголосно.

На головного касира: Уляна Дячук — 324 голосів, вибрана одноголосно.

На головного організатора: Василь Оріховський — 201 голосів, вибраний; Степан Гавриш — 186 голосів.

На головних контролерів: Д-р Богдан Футей — 236 голосів, вибраний; проф. Іван Телюк — 209, вибраний; о. митр. Степан Біляк — 193, вибраний; д-р Богдан Гнатюк — 173, вибраний; Іван Ґеврик — 171, вибраний; о. Іван Ващук — 160; д-р Іван Скальчук — 127; Кирило Безкоровайний — 122.

На головних радних: Анатолій Дорошенко — 199 голосів, вибраний; Текля Мороз — 181, вибрана; Андрій Джула — 177, вибраний; д-р Аскольд Лозинський — 174, вибраний; Тарас Шмаґала — 168, вибраний; Анна Гарас — 160, вибрана; Гелен Олек — 153 вибрана; Василь Дідюк — 148, вибраний; Іван Одежинський — 141, вибраний; інж. Мирослав Кальба — 134, вибраний; Микола Хоманчук — 130, вибраний; Роман Куропась — 127, вибраний; Михайло Сорока — 124, вибраний; Євген Репета — 123, вибраний; Євген Іванців — 121; Марія Шпікула — 115; Володимир Запаранюк — 113; д-р Михайло Снігурович — 112; Андрій Кейбіда — 109; Василь Шарван — 109; Анна Чопик — 102; Марія Кульчицька — 91; Михайло Ольшанський — 83; Іван Хомко — 81; Володимир Гетманський — 73; Василь Ліщинецький — 66; Роман Крупка — 52; Іван Пригода — 41; Тимко Бутрей — 38; Василь Лучків — 35; Августин Рудник — 32; інж. Микола Денисюк — 30.

Вибори закінчено о год. 3-ій по полудні, а вислід устійнено й списано протокол, закінчуючи засідання о год. 5:45 по полудні. Вибрані до Головного Уряду особи як вище зазначено.

Д-р Ярослав Падох подякував Виборчій Комісії й проголосив, що Український Народний Союз має вибраний Головний Уряд, який зараз буде заприсяжений. Попросив вибраних членів Головного Уряду, щоб уставилися перед президіяльним столом.

Роман Слободян — почесний член Голов. Уряду, в асисті інж. Степана Куропася, почесного члена Голов. Уряду провів приписану статутом присягу членів Головного Уряду.

(текст присяги у статуті § 33).

Відспіванням „Многая Літа" закінчено нинішню СЕСІЮ о год. 10:15 вечора.

ТРИНАДЦЯТА СЕСІЯ

субота 27 травня 1978, ранком

Сесію о год. 9:15 рано відкрив д-р Ярослав Падох, — предсідник Конвенції.

Секретарі (Іван Скочилас і Тамара Куропась) відчитали протоколи з нарад попереднього дня. Відчитані протоколи по-українськи і по-англійськи, на внесок Володимира Рефта (120), одноголосно прийнято.

Предсідник повідомляє, що на порядку нарад є 16-та точка.

16. ВНЕСЕННЯ І УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Іван Ґеврик відчитав внесок від Контрольної Комісії такого змісту:

Вельмишановний і Дорогий Пане Предсіднику!

За Вашу довголітню працю для УНС, за Ваш труд на пості Предсідника, за Вашу велику заслугу будови нашого хмаросягу, за репрезентацію УНС в Конґресовому Комітеті і в Світовому Конґресі Вільних Українців, я пропоную від імені Контрольної Комісії Світлій Конвенції, іменувати Вас почесним членом УНС, як живучого Президента УНС.

Ми віримо, що відходячи на заслужену емеритуру, Ви по своїй змозі дальше будете працювати для УНС.

Для Вас і Вашої Достойної Дружини, пані Лисогір, бажаємо многих і щасливих літ!

Цей внесок прийняли делеґати оплесками.

Д-р Ярослав Падох: „Пані і Панове Делеґати! Ви своїми оплесками потвердили це і я думаю, що Ви згідні зі мною, що нам не треба переводити голосування, надаючи цю почесну гідність головному предсідникові панові Лисогорові. Згідні Ви зі мною?"

НА ЗАЛІ ОПЛЕСКИ.

Просить до слова Йосипа Лисогора.

Йосип Лисогір: „Почесного члена я приймаю і дякую Вам дуже й як буде можливо робити щось для добра Українського Народного Союзу, то будьте певні я буду робити".

На залі оплески.

Володимир Рефт (120) звертається до Контрольної Комісії, щоб взяла під увагу номінацію в почесні члени пані Ґеновефу Жеребняк (180).

Д-р Михайло Снігурович (414) звертається до Контрольної Комісії, щоб взяла до уваги номінацію в почесні члени ще й інших, які відійшли, як д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк і другі.

ЗВІТ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ

Антін Драган, начальний редактор, представляє членів Пресової Комісії, покликаної Президією Конвенції, й просить пані Галину Олек відчитати протокол:

Гелен Олек, інформує, що Пресова Комісія працювала в складі: Антін Драган — голова, Іван Скочиляс — секретар, Володимир Левенець, Михайло Комічак, Василь Шарван, Василь Папіж, Ґльорія Пащен, Гелен Олек — члени. Комісія з признанням підкреслює велику працю, яку виконав Махайло Комічак для Конвенції, зокрема в ділянці публікації в пресі й радіопередачах. (На залі оплески). Комісія відбула чотири засідання. Члени Комісії: М. Комічак, Г. Олек, І Ґ. Пащен мали зустріч з редактором „Ди Піттсбурґ Прес" і з Томасом Клярком, редактором „Пост Ґазетте", подаючи їм інформації про Конвенцію і УНСоюз та запросили їх на Бенкет. Комісія відбула пресову конференцію з Ричардом Дейвісом, бувшим амбасадором ЗСА до Польщі. Комісія вислала телеграму до президента ЗСА Джіммі Картера, а також інші листи й телеграми будуть вислані. Комісія приготовила пресові повідомлення, які одержать делеґати, щоб могли передати місцевій пресі, коли повернуться до дому. Просить слідкувати за наступним виданням „Українського Тижневика" (Юкрейніен Віклі), де буде поміщений взір такого повідомлення.

Михайло Клімчак відчитав текст листа до президента Картера:

President Jimmy Carter
The White House
Washington, D.C.

Officers, delegates and guests of the Ukrainian National Association assembled at the Hilton Hotel in Pittsburgh for their 29th quadrennial convention, extend greetings to you, Mr. President, and thank you for your warmest greetings read to the convention by Ambassador Davies. We pledge our support in you efforts to maintain the United States militarily strong and economically sound.

We commend you for your stand that human rights must be respected throughout the world, particularly in the Soviet Union where our Ukrainian kinsmen are being deprived of their national freedom and basic human rights.

The 90,000 members of the Ukrainian National Association appeal to you to intervene at the United Nations, and at all other institutions defending human rights, on behalf of Ukrainian dissidents incarcerated for their political views.

May God bless you in your endeavors.

Dr. Jaroslaw Padoch
Convention chairman

Прочитаний текст листа делеґати прийняли рясними оплесками.

Антін Драган повідомляє, що Пресова Комісія запропонувала ряд традиційних привітів, зокрема до Достойників усіх наших церков. (Читає лист до Блаженнішого Патріярха Йосифа.).

„Делеґати 29-ої Конвенції Українського Народного Союзу, яка відбулася в днях від 22-27 травня 1978 в місті Піттсбурґу, пересилають Вашому Блаженству щирі привіти, побажання кріпкого здоров'я і успіхів у Вашій тяжкій праці для добра нашої нескореної Церкви під Вашим світлим проводом. На многі літа, Владико".

Президія Конвенції.

Подібні листи йдуть до Їх Блаженства Мстислава, Митрополита Української Православної Церкви в Америці, до Високопреосвященного Андрея, Митрополита Української-Греко Православної Церкви у Канаді, та до голови Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання у світі, пастора Олекси Гарбузюка.

Після того Антін Драган відчитав і передав Президії Конвенції рекомендації Спортових Товариств, що були пізніше прийняті Конвенцією, (як дальше в протоколі, зазначено).

Комісія приготовила пресове повідомлення (прес реліс) про перебіг Конвенції й про важливіші ухвали. Кожний делеґат дістане це для місцевої преси. Приготовано також певні настанови у відношенні до України, до українського народу й до нашої громади. Це вислів Ваших почувань, опінії й загальних напрямних у праці. Просить ред. Володимира Левенця відчитати.

ПРИВІТАННЯ 29-ої КОНВЕНЦІЇ

Ми, обрані членством, повноправні делеґати Українського Народного Союзу, найстаршої і найбільшої української братсько забезпеченевої і суспільно-громадської установи у країнах вільного світу — зібрані на 29-ій Конвенції в місті Піттсбурґу у ЗСА — схвалюємо наступні привітання й постанови:

1. Шлемо наше щиросердечне привітання українському нескореному народові на Рідній Землі, нашим братам і сестрам, які, не зважаючи на жорстокі утиски й переслідування окупаційної комуно-московської влади, високо держать прапор національної гідности та всіми доступними їм засобами продовжують боротися за свою волю і незалежність. Глибоко переживаємо й поділяємо їхні смутки й радости та запевняємо їх, всіх тих, що на рідних землях і тих, що караються у в'язницях, концентраційних таборах, засланнях, психіятричних заведеннях КҐБ — що даватимемо їм усю нашу моральну і матеріяльну допомогу та можливими засобами допомагатимемо їхнім змаганням, щоб наблизити день визволення Українського Народу.

2. Шлемо наше щире привітання усім українцям на поселеннях у країнах вільного світу, зокрема членам Українського Народного Союзу і їхнім родинам. Закликаємо їх, щоб разом з нами докладали зусиль для розбудови наших надбань у країнах нашого поселення й для допомоги українському народові у його визвольному змагу.

3. Вітаємо наші Центральні Репрезентації: Світовий Конґрес Вільних Українців, Український Конґресовий Комітет Америки, Комітет Українців Канади. Схвалюємо основні напрямні їхньої діяльности й прирікаємо їм нашу повну і всебічну підтримку. Вітаємо також нашу харитативну централю Злучений Американсько-Український Допомоговий Комітет.

4. Вітаємо Ієрархії наших Церков: Української Католицької, Української Православної та Проводи Українських Євангельсько-Баптистських Церков та закликаємо членство УНСоюзу щиро і жертвенно підтримувати українські Церкви, божце наша найбільша морально духова й національна остоя поза межами України.

Зокрема вітаємо: Голову Помісної Української Католицької Церкви, довголітнього ісповідника за віру й нарід Блаженнішого Йосифа Сліпого; Первоієрарха Української Православної Церкви у З'єднаних Стейтах Америки Блаженнішого Владику Мстислава; Первоієрарха Української Греко-Православної Церкви в Канаді Блаженнішого Владику Андрія і голову Євангельсько-Баптистського Братства пастора Гарбузюка.

5. Вітаємо всі наші Братські Союзи та всі українські Центральні Установи і їхні Проводи в ЗСА і Канаді. Закликаємо наше членство піддержувати їхню конструктивну працю.

6. Вітаємо нашу молодь і їхні Організації. Закликаємо всі Відділи УНСоюзу і наших членів дбайливо опікуватися молоддю і давати їй моральну й матеріяльну допомогу в їхній діяльності на користь майбутнього нашого народу. В цей спосіб здійснюватимемо гасло „Лицем до молоді — в пошані до піонерів".

7. Вітаємо керівників українського рідного шкільництва, бо шкільництво має велике значення в тому часі, коли окупант в Україні нищить українську мову, літературу, традиції, побут тощо. Плекання свідомости й національної ідентичности допоможе нам успішно полагоджувати наші союзові й суспільно-громадські проблеми.

Василь Шарван (127) — звітує, що він кожного дня передавав на хвилі етеру звідомлення про хід Конвенції. Тисячі громадян Канади і Америки кожного дня слухаючи радіоавдицій, мали змогу довідатися про перебіг Конвенції. Звідомлення були „будуючі" для опінії УНСоюзу і його праці серед нашої громади. В наступному тижні зі свого студіо у Боффало буде подавати в радіоавдиціях ширші коментарі про Конвенцію і Союз.

Антін Драган: Усі наші імпрези, наради, резолюції, постанови проходили під гаслом: „Щоб нашому роду — не було переводу". Це гасло буде для нас напрямним у нашій майбутній праці для добра українського народу.

Д-р Ярослав Падох, предсідник, стверджує, що делеґати оплесками апробували працю Пресової Комісії та її звіт. Просить, щоб до привітань включити привіт для Конвенції Союзу Українок Америки, яка почалась нині у Ню Йорку. Оплесками прийнято цю пропозицію.

ВНЕСКИ ДЛЯ ДОБРА ОГРАНІЗАЦІЇ

Іван Ґеврик: Контрольна Комісія відбула засідання й пропонує наступних осіб найменувати почесними членами Головного Уряду УНС: Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Богдан Зорич, Володимир Запаранюк, Василь Гузар.

Після того висловлює подяку всім членам бувшої Контрольної Комісії за дружню співпрацю на протязі двох каденцій.

На запит предсідника, чи приймають внесення — на залі були лиш оплески, не було ніякого спротиву. Номінацію почесних членів прийнято одноголосно. Предсідник запрошує до президіяльного стола всіх новонайменованих почесних членів. Заля привітала їх оплесками.

Предсідник пояснює і просить розрізняти дві основні речі, а саме, різницю між резолюцією, а рекомендацією. Резолюцію Головний Уряд мусить виконати, або оправдати чому не можливо було виконати. Рекомендацію може виконати, коли вважатиме за корисне й пригоже для УНСоюзу. Рекомендація — це побажання чи вказівка для праці, яка не зобов'язує.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Включити в склад спортової Комісії при Головному Уряді УНСоюзу двох представників (один зі сходу, а другий зі заходу ЗСА) від спортових Відділів УНСоюзу для консультації.

2. З бюджету УНСоюзу річно призначувати відповідні суми грошей на потреби Спортової Комісії, щоб розвивати й поширювати всі ділянки спорту, не обмежуючись лише до одної ділянки.

3. Видавати постійно — кожного тижня — спортові вістки в „Свободі" і в „Юкрейніан Віклі".

Рекомендацію цю підписали: За Спортове Т-во „Леви" в Чікаґо при 399 Відділі УНС делеґат Роман Припхан; За Спортове Т-во „Львів" у Клівленді при 346 Відділі УНС делеґат Іван Росул; За Спортове Т-во „Чорноморська Січ" у Нюарку при Відділах 214 і 14 делеґати Омелян Твардовський і Володимир Роговський; За Український Спортовий Клюб у Ню Йорку при 86 Відділі УНСоюзу делеґат д-р Іван Сєрант; За Спортове Т-во УНСоюзу при 103 Відділі у Мілвокі делеґат інж. Анатолій Дорошенко і за Відділ 34 УНСоюзу у Річмонд, Вірджінія, делеґат інж. Лев Блонарович.

Ухвалено більшістю голосів. (присутніх на залі около ¼ делеґатів).

Роман Припхан (399) інформує, що секретарі Михайло Нич (397), Гелен Олек (22), Волод. Ничай (106), Михайло Ольшанський (51) і Роман Припхан (399) опрацювали проєкт внеску для секретарських справ з проханням прийняти це, як резолюцію. Читає текст:

1. Збільшити дивіденди від активних грамот до 25%, дивіденди від виплачених грамот до 50%.

2. Членам, що мають грамоти кляси „В" і „ДП", які осягнули 78-ий рік життя і належать найменше 15 літ до УНСоюзу, — виплачувати дивіденди у висоті річної вкладки.

3. Приймати без лікарської перевірки членів у доброму здоров'ї на наступні забезпеченеві суми: 5,000 дол. до 45-го року життя; 3,000 дол. до 50-го року життя; 2,000 дол. до 55-го року життя; 1,000 дол. до 60-го року життя.

4. Підвищити секретарям винагороду за приєднування членів за 1,000 долярову грамоту до 15 долярів, а за 500 долярову грамоту до 7.50 дол.

5. Для піддержки діяльности Окружних Комітетів, виплачувати 1 доляр за кожного приєднаного члена, 1.50 за нових членів при осягненні 75% назначеної квоти і 2 дол. при виконанні назначеної організаційної квоти у 100%.

Просить, щоб це прийняти, як РЕЗОЛЮЦІЮ.

Прочитаний проєкт піддержує інж. Михайло Нич (397).

Семен Когут (266) — виголошує промову про значення і завдання УНСоюзу.

Іван Пігуляк (39) закликає до спільної праці для добра народу.

Андронік Копистянський (327) запитує голов. секретаря про статистику членів по Відділах і робить заміт, щоб надто малі Відділи получити. Переказує побажання з терену, щоб Головний Уряд зайняв „тверде" становище до протиукраїнських фільмів і акцій.

Михайло Салдан (194): Влаштовувати кожного року з'їзди союзової молоді на Союзівці, курси для організаторів, щоб посилили організаційну працю. Реалізувати плян будови дому для сеніорів.

о. прот. Петро Мелех (209), щоб організувати молодечі Відділи УНСоюзу з їхніми Управами. (Ухвалено більшістю голосів.)

Володимир Сохан — головний секретар, відповідає на проєкт, який прочитав Роман Припхан. До т. 1. Справа підвищення дивіденд; ми переговорюємо з актуарієм про зміну виплати дивіденди, беручи під увагу роди грамот. До т. 3. підвищення віку без лікарських оглядин. Про ці справи також переговорюємо і є можливо зробити в тому зміни. Тому просить, щоб це прийняти, як рекомендацію. До т. 4: вчора в дискусії і відповідях були подані факти, які не дозволяють ввести зміну, яку пропонуєте. Є в пляні зробити зміну, беручи під увагу кляси забезпечення, а також суму. Просимо і це прийняти як рекомендацію. Про другі справи буде говорити пані касирка.

Уляна Дячук — головний касир: Ми переговорюємо з актуарієм про зміни виплати дивіденди, беручи під увагу кляси грамот та інші фактори. Просить першу точку пропозиції прийняти, як рекомендацію. До т. 2 — це може бути тоді, коли буде прихильна опінія актуарія — тому росить це прийняти, як рекомендацію.

Предсідник звертає увагу, що на залі є біля 100 делеґатів — тому краще говорити, щоб внески принимати, як рекомендації, з огляду на це, що принимання резолюцій при такому малому числі присутніх може бути квестіоноване. Тому просить принимати всі наші побажання, як рекомендації й не вимагати для них „поваги резолюцій".

Гелен Олек (22) вичисляє, які резолюції в секретарських справах були ухвалені в 1974 р. а не були виконані.

Володимир Сохан вияснює, що резолюції з 1974 р., по нараді з актуарієм, були виконані в міру можливостей. Наприклад, коли давніше виплачували дивіденду у висоті річних вкладок від 80 року життя, а резолюція вимагала від 77 року життя — то після опінії актуарія почали виплачувати від 79 року життя. Так само збільшено винагороду за приєднання нових членів. Отже ми шануємо рекомендації.

Роман Припхан обстоює, щоб це були резолюції.

Богдан Одежинський (216) пропонує, щоб виготовити друки й коверти та потрібні квитарі для Відділів.

Інж. Михайло Нич (397) просить, щоб підвищити винагороди для Окружних Комітетів, як подано у точці 5. пропозиції.

Тимко Бутрей (164) рекомендує, щоб льотерійних грамот не враховувати до „чемпіонства" секретарів.

Василь Лещук (303) пропонує закрити дискусію. Пропозицію піддержує Волод. Бережан (114).

Уляна Дячук просить, щоб не міняти дотеперішної системи нагород для Окружних Комітетів, мотивує чому. Є грамоти, що ми виплачуємо в першому році 160%, а коли ще до цього додати 1 дол., то це було б переобтяження для Союзу.

Йосип Лисогір долучується до арґументів Сохана і Уляни Дячук, бо всі видатки Союзу є строго контрольовані, отже є обмеження. Екзекутива мусить пристосуватися до вимог закону й опінії експертів, — тому повинна мати „вільну руку" діяти.

Роман Припхан (399) пропонує, щоб кожну точку проєкту переголосувати, як резолюцію.

Осип Винницький (473) вносить, щоб цілий проєкт про секретарські справи прийняти як рекомендацію, бо коли приймемо, як резолюції, то це може ускладнити справу. Резолюції можуть бути заквестіоновані, бо тяжко буде їх перевести у життя. Сама форма нам нічого не дасть — тому краще це прийняти, як рекомендації. Запитує предсідника, чи при такій малій присутності делеґатів можна принимати резолюції?

Уляна Дячук пропонує, щоб прийняти як рекомендації, бо є справи, які без опінії актуарія і зогляду на постанови приписів про забезпечення не можуть бути виконані.

Роман Припхан обстоює при своєму внеску й покликується на це, що він перевіряв ці справи в інших забезпеченевих установах і, на його думку, вони є до виконання.

Інж. Михайло Нич згідний з мотивами голов. касира відносно винагород Окружним Комітетам за приєднаних членів.

Василь Лещук (303) пропонує, щоб при такій малій присутності делеґатів не виносити рішень, як „резолюції", але як рекомендації.

Євген Репета. — гол. радний, згідний з тим, щоб підвищити дивіденду, але це дуже важлива справа, бо йдеться про сотки-тисяч долярів. Треба застанови, аналізи й студії. Тому це треба прийняти як рекомендацію.

Гелен Олек: — чому не були виконані резолюції з 1974 р.? А тепер знову відкладається на 4 роки ці справи. Уляна Дячук і Волод. Сохан вияснюють, що у звітах Екзекутиви було про це сказано, а тепер ця справа не є на порядку нарад, треба було в дискусії над звітами запитувати.

Вол. Сохан заявляє, що є законні причини до того, що не можна буде всего виконати так, як сказано у пропозиції.

Предсідник повідомляє, що секретар підрахував, що на залі є 115 делеґатів. Тому пропонує вирішити засадничу справу а саме: „беручи до уваги, що делеґати, не дбаючи про закінчення Конвенції, залишилися тільки у скромному числі, ми тепер зможемо ухвалити всі побажання і всі наші думки й пляни тільки у формі рекомендацій. Якщо ви уважаєте, прошу поставити таку пропозицію, а ми її переголосуємо. Чи буде таке внесення, залежить від делеґатів..."

(Закінчення буде)

СОЮЗОВЦІ! РОЗПОЧИНАЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ДУМКИ НА НОВИЙ РІК

(Закінчення зі стор. 2)

ннан перестерігав американський уряд:

„Я не вагаюсь зовсім рішуче заявити, на основі мого одинадцятилітнього досвіду в Росії, що наша безпека буде у великій мірі пошкоджена, коли росіяни навчаться уживати атомову енергію або будь-які інші радикальні далекосяглі засоби нищення... Історія совєтського режиму не дає ніякої, повторюю, ніякої гарантії, що люди, які тепер є при владі в Росії, або, можливо, в недалекім часі прийдуть до влади, хоч одну хвилину будуть вагатися ці засоби ужити проти нас, якщо вони будуть мати надію на значне збільшення своєї могутности". (Дж. Кеннан, Спомини дипломата, 1925-1950).

Нині американська дипломатія знає ціну „миролюбности" володарів Кремлю. Тому кожна держава, що протиставиться натискові Москви, знаходить прихильність у Вашінгтоні. Само собою, в цій політиці перше місце має комуністичний Китай. Совєтська преса зробила тактичну помилку, коли стало відоме визнання Китаю американським урядом. У Москві писано, що зближення Китаю з Америкою є вороже інтересам СССР. Совєтський президент протестував навіть проти продажу англійської зброї китайцям... Однак мусів Брежнєв у листі до Картера змінити тактику: він визнав нормалізацію зв'язків між Вашінгтоном і Китаєм за корисну. Це можна назвати французькою приказкою: Bonne mine au mauvais jeu (Добрий вираз обличчя при неуспішній грі).

Нова ситуація, створена в світі через „зрівноправнення" Китаю, зменшує напруження між великодержавами і небезпеку атомової війни. Неначе передбачав це автор „футурологічної" повісти „1984" англієць Орвелл. У його фантастичному творі на світі зоставалися три атомові великодержави, що ворогують між собою. Але ніодна не рішається почати війну, бо уряди знають, що це було б рівне самогубству. Тому ворогування обмежується запеклою пропагандою.

Люди доброї волі в цілому світі можуть легко зідхнути: загроза „блискавичної агресії" армій Варшавського пакту на Захід, про яку так яскраво написав лорд Гаккет у своєму романі „Третя світова війна", зменшується і ще змаліє, бо Москва не відважиться почати „останній, рішучий бій" в Европі й Азії.

ГРОМАДНО ВІДЗНАЧИЛИ...

(Закінчення зі стор. 1)

працівник, який протягом майже 30-річного перебування в ЗСА служить для УНСоюзу та великої української громади.

Привіти висловлювали представники від різних організацій: Маріян Курочка від Товариства Теребовлян відзначив, що завдяки стараням і зусиллям д-ра Палідвора появився монументальний збірник „Теребовельська земля"; мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА вітаючи від Централі УККА, зазначив, що д-р Палідвор зразковий український громадянин, який вплачує на Народний Фонд УККА від початку свого приїзду в Америку, і вручив Ювілятові „грамоту подяки від УККА"; інж. Євген Івашків, голова Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Відділ УККА в Ню Йорку; радник Богдан Ластовецький голова Об'єднання Українців Америки „Самопоміч", вручаючи Ювілятові в товаристві б. прем'єра Ю. Ревая, проф. М. Лисогора, п-і М. Калини і п-і Е. Козіцької дарунок для Ювілята „Альманах УСС", а для його Дружини — „Український Середньовічний живопис"; д-р Богдан Дзерович від Товариства Українських Правників Америки; ред. Василь Качмар від Товариства за Патріярхальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви; проф. Іван Телюк від Відділу 350 УНСоюзу; д-р Кость Келебай (з Канади), швагер д-р Палідвора, від родини Ювілята; о. ігумен д-р Володимир Ґавліч від української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку; головний предсідник УНС д-р Іван Флис від цієї найстаршої української установи, характеризуючи образно Ювілята „як дуба над дубами, які охороняють менші дерева від грому, блискавки тощо. Під дубами головний предсідник представив громадських діячів, а під деревами — українську громаду. Кращого громадського працівника, — заявив головний предсідник, — тяжко знайти. Д-р Флис у товаристві головного організатора Василя Оріховського, головного радного Миколи Хоманчука і головного контролера проф. Івана Телюка вручив почесну грамоту Ювілятові „за визначну громадську і союзову діяльність" та дарунки для д-ра Палідвора і його Дружини; найстарша внучка Ювілята Марта Зєлик прочитала нарис про благодійний вплив свого Дідуся на її виховання. Відчитано писемні привіти від таких організацій і установ: Централі Українських Кооператив ЗСА, Українського Музичного Інституту Америки, Краєвої Управи АДУК у Америці, Пластової Станиці в Ню Йорку, 83 Відділу СУА, Відділу 450 УНСоюзу, Відділу Т-ва Українських Інженерів у Ню Йорку, Відділів Об'єднання Українців Америки „Самопоміч" у Детройті, Чікаґо, Гемстед і Кергонксон, Н. Й. Понад 30 привітів надійшло від приватних осіб.

Після цього промовляв сам Ювілят. Він поділився своїми спогадами про свій тернистий життєвий шлях, розповідаючи про маркатні події з його життя від свого рідного села Залава через гімназійні роки, період Визвольної боротьби, працю в судівництві та взагалі на громадській ниві. Ювілят завдячує своєму Батькові те, що від нього він „навчився працювати для громади". Висловлюючи глибоку вдячність організаторам і всім тим, хто привітав його з 85-річчям, заявив, що „я виконував свої обов'язки супроти української громади і народу".

У мистецькій програмі відомий український письменник Іван Керницький прочитав гумореску в пошану Ювілята, а частина ансамблю „Промінь" (в складі: О. Харук, В. Чума, Л. Длябога і Х. Іванів) з Українського Музичного Інституту під керівництвом мгр Богданни Волянської виконала такі пісні: Любов моя, Мрія, Ой гарная, гарна, Ой у полі, Зірвалася хуртовина, В полі, в полі плужок оре, Била мене мати і Києве мій.

Головний предсідник д-р І. Флис подякував усім присутнім, представникам українських організацій та установ, а зокрема членам Ювілейного Громадського Комітету в складі: інж. Михайло Шпонтак — голова, д-р Володимир Савчак, Василь Оріховський, інж. Євген Івашків, мгр Ярослав Щербанюк, Микола Хоманчук, рад. Богдан Ластовецький, Михайло Салдан, Михайло Юзенів, Тиміш Шевчук, інж. Любомир Зєлик і Тарас Гірняк за влаштування успішного ювілейного святкування.

Привітальним словом і молитвою, яку провів о. прот. Володимир Базилевський, парох української православної Катедри св. кн. Володимира, закінчено ювілейне прийняття з нагоди 85-річчя д-ра Василя Палідвора.

НА ЗАХІД ДІСТАЛИСЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

суттєве, те, що зруйновано — тлінне, ілюзорне, бо ВІЧНЕ — НЕРУШИМЕ.

Якщо Україна живе у моєму серці, у серці дітей моїх друзів моїх — вона Жива! Хай довкола вирує ураган хули і зневіри, деградації і сумнівів — а в Твердині Серця Мати-Україна обнімає благовісними руками, нашіптуючи прадавню Тайну Буття...

Слуги Темряви знають, що досягти своїх цілей руйнування, визискування та панування вони можуть лише тоді, коли замінять природне — штучним, духовне — функціональним, рідне — чужим.

Хто зречеться Рідної Матері — той уже не буде сином жадної матері. Він стає ЗРАДНИКОМ — навіки, на всі епохи і світи.

Саме тому двадцятий вік — ВІК ВИРІШАЛЬНОЇ БИТВИ СВІТЛА Й ТЕМРЯВИ — вирішує ПРОБЛЕМУ НАЦІЙ..."

„Воскресіння Слова, містерія"

„Слово — Дитя Великого Мовчання — заблукало на манівцях людської псевдоісторії...

Туман нерозуміння оповив свідомість людей, бо правдива суть Слова затьмарена брехнею й відносністю. А затьмарене Слово жити не може в світі облуди й ганьби: воно задихається і вмирає на хресті щоденного рабства, у темниці безпросвітності.

Зруйнувати домовину Слова, повернути Боже Дитя Людині, воскресити в Слові безцінну вартість Материнської Першосуті — мета і обов'язок кожного творчого духу, котрий відчуває подих Мовчання...

Слово — диво Всесвіту.

Його появу жадають пояснити хитромудрими науковими теоріями, начіплюють на Слово безліч одежин різних епох і народів, аж доки воно забуває про своє першородство і стає кріпаком того чи іншого мовного насильника.

Слово — не раб потреби, не дитя необхідності, а Принц Всесвіту, сокровенне серце Вічного Буття Коріневі слова в будь-якій мові не просто стихійне, волюнтарне поєднання звуків, а природне Звучання тої Першооснови, котра стоїть за явищем, річчю, істотою, суттю. Видозміна слів у різних народів — лише різне забарвлення того ж таки вияву завдяки переломленню в розмаїтих шкельцях прагнень і психік...

Треба не лише зберегти мову, а й збагнути її первісне призначення. Нині ми читаємо книгу і з допомогою слів хочемо зрозуміти, що нам каже автор. ЦЕ ЖАХЛИВЕ НЕПОРОЗУМІННЯ. Треба, щоб не за словом була думка автора, а В СЛОВІ, ЩОБ саме СЛОВО ГОВОРИЛО...

Кров цебенить, струменить в порожнечу, в смердючу канаву суєти і марноти, і душа Людини задихається від недостачі живлючого повітря Правди, котра є суттю Буття.

Мова ще не вмерла. Вона ще зберегла в надрах словесного мотлоху іскри ПРАДАВНІХ вогнів..."

Відбулася зустріч...

(Закінчення зі стор. 1)

Учасники зустрічі з Владикою Василем Лостеном. Під час привітання (зліва): д-р Я. Падох, головний предсідник УНС д-р І. О. Флис, о. ігумен д-р В. Ґавліч, ЧСВВ, д-р П. Ґой, інж. Є. Івашків і Владика Василь Лостен

ку колядку „Добрий вечір тобі...".

Крім вже згаданих у зустрічі взяли ще участь: п-і Дарія Степаняк — ОЖ ОЧСУ, Роман Гуглевич — президент Кредитівки „Самопоміч" і почесний голова КОУАО, дир. Роман Крупка — ОДВУ, адв. Юрій Волинець — КОУАО, п-і Любов Волинець — СУА, д-р Володимир Душник — Екзекутива УККА, ляйтенант Григорій Полчій — УАВетерани, Корнель Василик — О СУМ, пані Розалія Полчій СУА (Округа Н. Й.), Ярослав Оберишин — Комітет Будови Церкви, п-і Ірина Куровицька — Станиця Пласту, д-р Ярослав Падох, ред. Іван Кедрин-Рудницький, проф. Василь Ленцик — НТШ, д-р Василь Вереш — Карпатський Дослідчий Центр, рад. Богдан Ластовецький — Т-во „Самопоміч", п-і Слава Рубель — УККА-ГПБулава, Тиміш Шевчук — Комітет Будови Церкви, Микола Хоманчук — КОУАО, д-р Роман С. Голіят, капітан Михайло Луців — Ветеранські організації, пані Стефанія Прончик — хор церкви Чесного Хреста, Юліян Ревай — УІАмерики, проф. д-р Петро Ґой — Фундація УВУ. Український Народний Союз на цій зустрічі репрезентував його головний предсідник д-р Іван О. Флис, а видавництво „Свободу" ред. Володимир Левенець.

У зустрічі взяли участь також отці: Мирослав І. Мицишин, Петро Скріковський, Мирослав Любачівський, Іван Сквілер, Леон Моско, Іван Тулецький і Петро Дудяк.

Відспівавши ще декілька колядок, представники підходили до Владики Василя, складали йому особисто побажання, а він обдарував кожного кольоровими портретами папи Івана Павла II і медальйонами.

Зустріч закінчилася перекускою, що нею вгощав приїжджих представників Владика Василь. Учасники оглянули також дуже цікаві й цінні експонати українського музею. Пояснення давав проф. В. Ленцик.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПІСЛЯ СМЕРТИ

СВ. П.

ДАНИЛА ПАШКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА о 1:30 по пол.,

опісля ОБІД о 2-ій год. по пол.

в суботу, 20-го січня 1979 року

в Українській Православній Церкві

св. Миколая, 376 3-тя вул., **Трой, Н. Й.**

Дружина АЛЕКСАНДРА, ДІТИ і ВНУКИ запрошують усіх Близьких і Знайомих прибути і пом'янути Покійного у своїх молитвах.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 16-го січня 1979 р. з Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ, КУЗИНКА та ТЕТА

СВ. П.

МАРІЯ з КОБЕРСЬКИХ ГОЛОВЕЙ

колишня вчителька та директорка Сиротинця в Самборі, Україна.

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 19-го січня 1979 року, о год. 7:45 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН — в суботу, 20-го січня 1979 р., о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
муж — МИХАЙЛО
дочки:
ОРИСЯ з мужем ПЕТРОМ САЛЯКОМ та донями ХРИСТЕЮ І ЛЯЛЕЮ
ЛЯЛЯ з мужем БОГДАНОМ КЕКІШЕМ і донями УЛЕЮ І РОМЦЕЮ
Ближча і дальша Родина в ЗСА та Европі

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує О. Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" (учні) — Персипені СК (учні) 9:0

В останніх лігових змаганнях осінньої рунди розгривок, учні „Ч. Січі" розгромили своїх одноліткків із Персипені, високим вислідом 9:0. Переможні голі для „Ч. Січі" здобули: Адріян Пенцак, Андрій Даник і Дж. Бітенкорт. Склад дружини: А. Менціньский, М. Гогіль, Р. Фузя, О. Дуткевич, О. Іванків, З. Іванків, Д. Мак, Дж. Дісена, Дж. Сильвера, Дж. Бітенкорт, В. Федоренко, Т. Гілий, А. Даник, Р. Маркусь, А. Пенцак. Провідники дружини це Володимир Менціньский і Олег Дуткевич, колишній чоловий змагун копаного м'яча „Ч. Січі"

Успіхи вихованців „Ч. Січі" Іван Калинович в збірній стейту

Іван Калинович, учень середньої школи Сітон Голл в Савт Оранджі на протязі шкільного сезону виступав у дружині копаного м'яча тієї школи, що закінчила гри пізньою осінню. Згідно з вибором тренерів середних шкіл Ню Джерзі, І. Калинович ввійшов до І-ої збірної Стейту і був відзначений Трофеєм на бенкеті, 17-го грудня ц. р.

Із приємністю відмічуємо осяг цього талановитого юнака, який від наймолодших років почав свої перші кроки в спорті в УСВТ „Ч. Січ", де пройшов кількакратно Спортову Школу і цілу „драбину" копаного м'яча, почавши від новаків. Під сучасну пору вже постійно виступає у першій дружині. Крім копаного м'яча цей юнак вправляє легку атлетику і в останніх Спортових Ігрищах у бігах здобув кілька золотих медалей. Поза своєю активністю в УСВТ „Ч. Січ" І. Калинович активний пластун та студент музичної школи, „Мейджор Скул оф Мюзік-Акордіон Тічерс Асосієйшин оф Ню Джерзі". Молодший брат Івана Олесь є теж визначним змагуном дружини молодших юнаків „Ч. Січі", а батько діячем „Ч. Січі" в проводі копаного м'яча. Мати є діячкою УНСоюзу, секретаркою 459-го Відділу, членами якого є ціла родина.

Маркіян Хамуляк у збірній стейту Мейн

Побільшується „колонія" УСВТ „Ч. Січ" в Стейті Мейн. Під сучасну пору живуть там, колишній голова УСВТ „Ч. Січ" мгр Б. Підлуський з родиною, колишні члени д-р Очеретко з родиною, дочка і сини колишні чемпіони в плаванні УСЦАК, Б. Хамуляк з родиною, колишній визначний змагун копаного м'яча „Ч. Січі", а тепер тренер в публічній школі в Кененбанку.

І врешті Маркіян Хамуляк, вихованець „Ч. Січі", що в цьому році був учнем середньої школи в Кененбанку, де виступав у дружинах копаного м'яча і дружині американського футболу. Вперше в історії тієї школи М. Хамуляка вибрано до збірної Стейту з обидвох ділянок спорту. Вся преса цього Стейту на своїх спортових сторінках багато писала про сенсаційного Маркіяна, який відогравав першорядні ролі в згаданих дружинах і своєю грою перерішив ряд змагань у користь цих дружин.

Одначе спортовий талант цього юнака не обмежений тільки до цих двох ділянок. М. Хамуляк є теж знаменитий в бейсболі і зокрема у відбиванці, в яких він був активним в УСВТ „Ч. Січ". На протязі багатьох років він був учасником І-ої Української Спортової Школи УСВТ „Ч. Січ" в останньому році вже в ранзі асистента інструктора копаного м'яча, де він очевидно дістав усі підстави вишколу і тепер проявляє в шкільному спорті. В УСВТ „Ч. Січ" теж пройшов цілу „драбину" в копаному м'ячі і відбиванці і вже минулого сезону виступав в перших дружинах. Батько Маркіяна є заступником голови УСВТ „Ч. Січ" і членом Управи 214-го Відділу УНС.

Євген Чижович — тренер року

Євгена Чижовича американський щоденник „Стар Леджер", найбільша американська газета в Ню Джерзі найменувала тренером року за його видатні осяги з дружиною копаного м'яча школи Колюмбія в Мейплвуді. Вперше в історії тієї середньої школи дружина копаного м'яча під проводом Чижовича здобула звання чемпіона Стейту середних шкіл Ню Джерзі. Перед приходом Чижовича на посаду учителя фізичного виховання і тренера в цій школі навіть не було дружини, а учні й не думали про копаний м'яч. 15 років наполегливої праці дали свої плоди і до книги своїх великих осягів популярний „Геньо" вписав нову сторінку, якою гордиться вся українська громада. Адже Євген Чижович, рівночасно визначний діяч УСВТ „Ч. Січ", свої тренерські здібності проявляв теж з „Січовими" дружинами" і між іншими в 1970 році під його проводом перша дружина в Американській Професійній Лізі здобула звання чемпіона Дивізії і віцечемпіонат Ліги. Євген постійно співпрацює з проводом відбиванкової ланки „Ч. Січі", при співпраці якої створив перед кількома роками в своїй школі жіночу дружину і в минулому році ця дружина під його проводом вже здобула чемпіонат середних шкіл Ню Джерзі. Євген Чижович не тільки чемпіон в спорті, він свого роду чемпіон поширювання доброго українського імени. Завдяки своїм спортовим осягам про нього щедро пише американська преса: „Ню Йорк Таймс" „Стар Леджер" і ряд регіональних газет. Євген завжди майстерно вміє підкреслити своє українське походження, осяги свого Т-ва „Ч. Січ" з яким пов'язує свою спортову кар'єру, одним словом гідно виконує обов'язки популяризатора українського імени і українського спорту.

Нашим щирим бажанням було б щоб всі наші спортовці, що займають поважні пости в американському шкільному і коледжовому спорті, брали приклад від цього нашого діяча і не тільки обмежувалися до праці на своїх посадах, але проявляли активність в українському спорті, що йому вони завдячують свої особисті осяги. Це тільки допомагатиме в їхній спортовій кар'єрі, так, як допомагає Євгенові Чижовичеві в американському довкіллі.

Як відомо брат Євгена — Володимир (популярний „Дзюхо") виконує обов'язки тренера копаного м'яча збірної ЗСА, як теж збірної юнаків.

Євген Володимир, як і їхні родини є членами 214-го Відділу УНСоюзу.

(от)

КРОК ВІД КАТАСТРОФИ

(Закінчення зі стор. 2)

то, що годі повторюватися. Совєтам не вдалося — покищо — проникнути в Єгипті, але вони сидять дуже сильно в Етіопії і в Південному Ємені, який разом з Іраком створив клясичні ножиці, а Саудійська Арабія в незавидному становищі — всередині. Як виглядає сьогодні, хіба чудо врятує ще Іран для Заходу, а з падінням Ірану вся Арабія і весь басейн Індійського океану стане стратегічним полем совєтського маневрування, з фланговою загрозою для Індії і з не меншою загрозою для величезного, але мінімально заселеного континенту Австралії.

Із всіх держав, що з ними сьогодні межує СССР і його сфера впливу в Европі, тільки один Китай є для нього загрозою і кожному тепер ясно, чому президент Картер так гвалтовно зірвав оборонний договір з Націоналістичним Китаєм, відкинувши безцеремонно всі моральні та етичні сторінки цього факту та проголосив повне демократичне визнання червоного Китаю з днем першого січня цього року. Це поступовання Америки викликало велике обурення у всьому культурному світі, але загартовані дипломати тільки здвигнули плечима: у ситуації, до якої американська політика постійного наївного довір'я до Совєтського Союзу сама частинно довела, президент Картер зробив одиноке на що хвилину для Америки політичне „сальто мартале", щоб взагалі можна ще було говорити про якусь американську світову політику, зокрема американську політику супроти СССР. До цього кроку — о, іроніє! — змусив Америку сам Совєтський Союз, тому не диво, що Москва прийняла американський крок з таким зовнішнім спокоєм. Питання, на яке сьогодні ще ніхто не може дати відповіді, звучить так: чи приготований на цей крок Америки був Совєтський Союз і чи взяв він до уваги у своїх плянах евентуальний американсько-китайський союз...? Ми думаємо, що немає підстав заперечити таку можливість. Москва грає світову шахову партію непогано, чому вона мала б бути заскоченою рухом, до якого вона сама Америку частинно змусила?

Як це все тепер зрозуміти і які витягнути висновки...?

Ми переконані, що Совєтський Союз вірить у можливість своєї перемоги над Китаєм в Азії, це закаж — і це найважливіше! — Америка зможе дати Китаєві таку допомогу, яку вона дала під час Другої світової війни Совєтському Союзові проти Німеччини. Іншими словами, в діях Совєтського Союзу час тепер почав грати вирішальну ролю. Через десять років Китай може стати непереможний. Ми всі знаємо потенціял американської індустрії. Він далеко перевищає потенціял американської політики, на жаль. А факт, що Совєтський Союз вже сьогодні озброєний, як ми згадали напочатку, по самі зуби, свідчить, що СССР передбачав такий розвиток ситуації і що він готовий до зачіпної, превентивної війни проти Китаю. Його евентуальна перемога на цьому фронті створила б для західнього світу і зокрема для Америки просто нестерпну ситуацію: вона залишиться сам на сам з Совєтським Союзом, бо на сьогоднішню Західню Европу, так, як вона виглядає, важко рахувати, як на потужного союзника. Самі европейські генерали рахуються з можливістю совєтської перемоги.

Що тоді? Тоді залишиться світові тільки свідова, атомова війна, або капітуляція однієї із сторін — без такої війни.

Залишиться ще одна сила, існування якої західний світ, як досі, ніяк не хоче взяти до уваги. Це є те, що Юджін Лайонс назвав давніше „нашими тихими союзниками в СССР". Це є всі не-російські народи Совєтського Союзу, всі так звані сателітні держави і народи всіх територій, що їх ще евентуально Совєтський Союз візьме під свою „опіку", в обличчі дальшої інерції Заходу.

Представники поневолених націй СССР і еміграційні, національні осередки держав-сателітів на цю тему виписали вже море чорнила — майже без жадної реакції з боку керівних сил західньої політики, зокрема американської. Все, про що можна ще довідатися від деяких західніх політиків, це застереження, що політика втручання у „внутрішні справи Совєтського Союзу" довела б до „великого погіршення детанту" і виглядів на світовий мир. На нашу думку, світова ситуація виглядає вже так, що про детант нема що говорити, а світовий мир, це просто поганий жарт. І Наполеон, і кайзер Вільгельм ІІ, і Німеччина Другої світової війни зробили цю саму помилку щодо Росії і Сходу Европи. Всі три програли, бо зрозуміли ситуацію запізно і зареагували слабо. Побоюємося серйозно, що це саме може повторитися ще раз із катастрофальними наслідками вже не тільки для тих поодиноких держав, як Франція і Німеччина, але — для всього світу. Цей 1979 рік покаже нам, чи Захід прочуняє, поки справді не цілком запізно. Як непоправні оптимісти, хочемо вірити, що так. Слово — за Заходом.

УКРАЇНСЬКИЙ РІК 1978-ИЙ

(Закінчення зі стор. 2)

на Союзівці. 24-го — 5-ий Собор УПАЦ у Лондоні з участю ІІ митрополита Мстислава. 27-го — Заклик всіх українських католицьких Владик у справі СКВУ ІІІ. 30-го — засідання Ради директорів ЗУАДК у Філядельфії — д-р Олександер Білик — новий президент на місце покійного д-ра В. Галана. Юрій Шимко — ген. серкетар СКВУ, вибраний в Торонто до парляменту. 5-го жовтня — заходами УККА і УНС численна зустріч з американським політичним світом у Капітолі, у Вашінгтоні з участю ген. Григоренка, проф. Л. Добрянського, д-ра І. Флиса, інж. Ю. Нестерчука і багатьох інших — кількадесятьох сенаторів і конгресменів. 12-го — несподіваний прилет з Москви Надії Світличної з двома малими дітьми до Риму — опіку перейняв ЗУАДК. 16-17-го — Крайова конференція православних єпископів в Джонставні, Па. 16-20 — конкляве у Ватикані, вибір 264-го з черги Папи, Архиєпископа Кракова, кардинала Кароля Войтили, що прийняв ім'я Івана Павла ІІ. Привітальна депеша від Екзекутиви УККА. Заява з Патріяршої канцелярії кард. Йосифа Сліпого. 4-го листопада — 6-ий з черги Баль української преси у Філядельфії. 17-19-го — 11-ий Світовий Конгрес СУМА в Елленвіллі. 22-го — День Жалоби в Бавнд Бруку, Н. Дж. у честь жертв штучного голоду в Україні.

Від 4-го до 10-го грудня 1978 р. в Ню Йорку відбувся Тиждень Слов'янської Культури з участю українських культурних діячів і багатьох інших громадських, жіночих й молодечих організацій та установ.

Життя пливе далі...

У першій частині цього огляду („Свобода" з 10 січня ц. р.) у підвідділі „Російські білі круки" вкралася друкарська помилка. Замість „Ігоря СиняНіна" має бути „Ігоря Синявіна" і замість „Пйотра Богатирйова" має бути „Болдирева".

[Кінець]

Міннесотська Станиця СВУР у поклоні Лицарям Базару

Неділя, 12-го листопада 78 р. залишиться історичною і особливо святочною датою в житті міннесотської Станиці Союзу Ветеранів Українського Резистансу ім. чотового Граба. Це особливе свято було в тому, що того дня відбулося урочисте посвячення прапорів Станиці в українській православній церкві Св. Михаїла в Міннеаполісі відразу по Св. Літургії.

У цих урочистостях узяла участь Станиця Ветеранів з часів Визвольних Змагань із своїм прапором, якого ніс М. Лозовий з почесним супроводом о. А. Кістя, Костецького та інших ветеранів.

Прапори Станиці СВУР несли д-зі А. Кушнір та І. Шайда з почесним супроводом секретаря Станиці Пачковського, о. М. Поліщука, М. Каркоця, голови Станиці П. Шайди та інших друзів по зброї. Кумами були ген. хор. В. Филонович і М. Процай та Н. Пачковська і на місце Петра Каркоця, який не міг бути, був П. Шайда.

Відразу після посвячення прапорів, була відслужена панахида по Лицарях Базару. Був це дуже зворушливий момент, коли ветерани двох ґенерацій, схилили прапори Станиць, віддаючи пошану Побратимам-Лицарям, які загинули. Кривава то дата день 21-го листопада 1921 року. Вони жертвою у бою нерівнім лягли, з любови до свого народу. Сьогодні від народу спільні молитви неслись до Всевишнього за їх душі. О. Олесь писав:

Зерно посіяне в негоду.
Кривавим маком розцвіте, —
І прийде воля для народу
І зійде сонце золоте!

Після панахиди куми, учасники і гості зібрались на обід у сусідній громаді Св. Юрія Переможця, який приготовило сестрицтво згаданої громади. Голова Станиці П. Шайда попросив о. прот. М. Антохія поблагословити їжу і побажав усім смачного. Під час обіду з коротким словом виступали деякі друзі. М. Каркоць сказав, що його покоління виховувалося на світлих подіях Визвольних Змагань. Ген. Филонович поділився з присутніми своїми рейдами по Україні, який перейшов із сходу на захід і з півдня на північ. Він сказав: „Хоч Самостійність України була коротка, але вона була і є старий вояк, їй склав присягу раз назавше". А. Семенюк також згадав давні часи, коли приходилося усім працювати спільно на добро Україні. Кінцеве слово мав голова Станиці, він подякував усім за те, що своєю присутністю звеличили посвячення прапорів і що спільно вшанували тих, що душу і тіло віддали за край свій єдиний. Особливу подяку склав для мисткині Н. Пачковської за гарну емблему на прапорі Станиці. І врешті подякував промовцям за їх гарні слова. Опісля відбувся вечір присвячений пам'яті поляглих Лицарів Базару.

Заля церкви Св. Михаїла в Міннеаполісі була цілком відмінно удекорована, як то звичайно водиться. На сцені, з одного боку стояла велика картина бою під Базаром, а з другого карта зимових походів, яку виготовив ген. Филонович. Перед сценою, на столах стояли портрети військових командирів і таблиці із прізвищами поляглих.

Вечір відкрив голова Станиці Шайда. Присутні вшанували пам'ять безсмертних Лицарів Базару однохвилинною мовчанкою. Опісля О. Остапчук продеклямувала вірш „Ховайте сльози". Реферат прочитав заступник голови Головної Команди В. Станиславів, підкреслюючи, що не зважаючи на безвиглядні обставини, поляглі виявили великий патріотизм і безкомпромісову рішучість які повинні бути дороговказом для прийдешніх поколінь. Після того як А. Кушнір продеклямував вірш „Базар" Л. Ґелєцінська деклямувала вірші „Незнаному воякові" і „На стрілецьких могилах". Заключне слово виголосив ген. Филонович, подаючи деякі уточнення щодо бою під Базаром та зупиняючись на значенні прапора. Прапор має особливе значення і особливу силу і тому його посвячення є небуденним святом для кожної організації. Генерал привітав Станицю із святом, а всім побратимам по зброї подякував, що вони і дальше тримають прапор високо. Співом „Ще не вмерла Україна" закінчився вечір.

Надія М. Каркоць